

எனது நன்பனைப் பற்றி
மது மன்னிலே அதிகம் பேசுகின்றன.
எப்படி அவன் சென்றால்
எப்படி அவன் திரும்பவே இல்லை
எப்படி அவன் நன் இளமையை இழுந்தான்.

துப்பாக்கி வேட்டுக்கள்
அவன் மார்பையும் முகத்தையும் நொறுக்கின
தயவு செய்து மேலும் விபரணம் வேண்டாம்.
நான் அவனது காயங்களைப் பார்த்தேன்
அதன் பரிமாணங்களைப் பார்த்தேன்
நான் நமது ஏனைய குழந்தைகள் பற்றி எண்ணுகிறேன்.
குழந்தையை இடுப்பில் எந்தெய்
ஓவ்வொரு தாழையும் பற்றி எண்ணுகிறேன்.

அங்குள்ள நண்பனை,
அவன் எப்போது வருவான் என்று கேட்காதே
மக்கள் எப்போது கிணந்ததமுவார்கள்
என்று மட்டும் கேள்.

ரூப்பாக்ஷ அர்ச்சாம் மனீசுனீல் ஹரியும்

துப்பாக்கி அரக்கரும் மனதனின் விதியும்

**நூலாகம்:
விருட்ச மனம்**

**அலி உதயன் தினாவு எழுத்
117, சூப் மணி டி
அவாநாஹம் - 02**

Title : Thuppakki Arakkum
Manithanin Vithiyum

Edited by : Siraj Mash-hur

Published by : Ali Uthuman Memorial Foundation
117, Town Mosque Road,
Akkaraipattu - 02.

Date of Publication : 01st of August 1999

Cover : A.M. Rashmy

Typeset by : **DELMA Computer Land,**
Town Mosque Road
Akkaraipattu - 02

Printers : Rimaz Auto Offset
Bank of Ceylon Road
Akkaraipattu - 02

வாழ்க்கையே போராட்டமாகவும்
போராட்டமே வாழ்க்கையாகவும்
அமைந்து
மனித குலத்தின் விடுதலைக்கான போராட்டத்தில்
தனது உயிரை அர்ப்பணித்த
ஒவ்வொரு தூய ஆத்மாவிற்கும்

பதிப்புரை

நேற்றுப் போல இருக்கிறது. அவி உதுமான் சேர் அநியாயமாகப் படுகொலை செய்யப்பட்டு பத்து வருடங்கள் கடந்து விட்டன. எனினும், அவர் பற்றிய எழுத்து மூலமான எந்தவோர் ஆவணமும் இதுவரை முறையாகத் தொகுக்கப்படவில்லை.

அவி உதுமான் என்ற உயர்ந்த மனிதனை, போராளியை - நமது சமூக விடுதலைக்கு அவர் ஆற்றிய பங்கையும், பணியையும் வரலாற்றுக்குக் கையளிக்க வேண்டியது நமது கடமை. அந்த எண்ணமே இந்நால்.

அவி உதுமானின் உழைப்பையும் தியாகத்தையும் அரசியற் சக்திகள் மலினப்படுத்த முனைகின்றன. ஆதலால் எமது பணி முற்றிலும் சுயாதீஸமாகவும், கட்சி அரசியலுக்கு அப்பால் நின்று நடுநிலையாகவும் முன்னெடுக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்தோம். அவி உதுமானின் தூய ஆத்மா அவாவி நின்ற உயர் பெறுமானங்களுக்கும் வட்சியங்களுக்கும் ஊறு விளைவிக்காமல், மிகுந்த பிரக்ஞை பூர்வமாக இதைச் செய்திருக்கிறோம். அது ஆந்த திருப்தியைத் தருகிறது.

இந்நாலை இரண்டு பகுதிகளாக அமைத்திருக்கிறோம். முதற்பகுதி அவி உதுமான் சேர் பற்றியது. மற்றையது போர்ச் குழலின் நெருக்குதல்களால் மேற்கிளம்பிய கவிதைகள் அடங்கியது. தேர்ந்த ஒரு வாசகனுக்கு இக் கவிதைகள் நன்கு பரிச்சயமானவையாகவே இருக்கும். ஆயினும், அவை பேசுகிற செய்திகளும் உணர்வுகளும் அவி உதுமான் சேருக்கும் எங்களுக்கும் உரியது. ஆதலால் உரிமையுடன் அவற்றை மீள் பதிப்புச் செய்வது மிகப் பொருத்த மானதென்று கருதினோம்.

ஒவ்வொரு வருடமும் ‘கத்தம்’ ஒதி அவி உதுமான் சேரை நினைவு கூர்வதல்ல பிரச்சினை. அதற்கப்பால் அவர் முட்டிய விடுதலையின் தீப்பொறியை ஏந்திச் செல்வதே இனி நமது பணியாக இருக்க முடியும்; இருக்கும்.

“நாளையைப் பற்றி
நான் ஏன் சிந்திக்கக் கூடாது?
நேற்றைய கவலையில் சிக்கியவனாக
நான் ஏன் இருக்க வேண்டும்?”

- அல்லாமா இக்பால்

ஸ்ரீராஜ் மக்ஷீஸ்
பதிப்பாசிரியர்

28. 07. 99

எம். ஜி. அலி உதுமான் : வாழ்க்கைக் குறியீடு

பிறப்பு : 31.03.1946

அரும்பக் கல்வி :

ஸ்ரோமன் கத்தோலிக்க மிஷன் (R.C.M) அக்கரைப்பற்று. (துறபோது அல் - ஹிதாயா வித்தியாலயம்)

1958 ஆம் ஆண்டு வீட்டுச் சூழ்நிலையின் காரணமாக ஒரு வரும் படிப்பைக் கைவிட வேண்டி ஏற்பட்டது.

இடைநிலைக் கல்வி :

அக்கரைப்பற்று மத்திய மகா வித்தியாலயத்தில் விஞ்ஞானப் பிரிவில் கல்வி கற்றார். 1963 ல் க.பொ.த. (சா.த) பாட்சையில் தேவினார்.

உயர்கல்வி :

1967, 1968 களில் ராஜகிரிய ஆயுர்வேதக் கல்லூரியில் கற்றார். இவருக்கு முதலாம் வருடத்தில் First Class கிடைத்திருக்க வேண்டும். ஆனால், இனத்துவேஷத்தின் காரணமாக இவருக்குத் தரப்படவில்லை. இதனால் ஏற்பட்ட மனச்சோர்வின் காரணமாகவும் வீட்டுப் பொருளாதார நிலை காரணமாகவும் இரண்டு வருடங்களில் கல்வியைக் கைவிட்டார்.

தொழில் :

1972 ல் ஆங்கில ஆசிரியரானார். அக்கரைப்பற்று ஆண்கள் பாடசாலையில் முதல் நியமனம். கொழும்பு அல்-ஹிதாயா மகா வித்தியாலயத்தில் சில காலமும், அதன் பின்னர் அக்கரைப்பற்று முஸ்லிம் மத்திய கல்லூரியிலும் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.

மீண்டும் உயர்கல்வி :

ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரிக்குப் போவதற்கு இவருக்கு விருப்பமிருக்க வில்லை. மீண்டும் உயர்கல்வியைத் தொடர வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த ஆர்வம் இருந்தது. இதனால் 1975 ல் க.பொ.த. (உ.த.) பரிட்சைக்கு கலைப் பிரிவில் தோற்றி பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவானார்.

பல்கலைக்கழகக் கல்வி :

1976 ல் களனி பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப் பிரிவில் கற்றார். Economics, Mass Communication, French ஆகிய பாடங்களை அங்கு கற்றார். 1978 ல் இதைப் பரிட்சையில் தேறி பட்டதாரியானார்.

வெளிநாட்டுப் பயணம்:

1981 ல் சுவதி அரேபியாவுக்குச் சென்று அங்கு ஏறத்தாழ 3 ஆண்டுகள் தொழில் புரிந்தார். மாலைதீவைச் சேர்ந்த அவரது நண்பர் ஒருவரது விட்டில் கமார் ஒரு மாதகாலம் தங்கி. அங்கு தமக்கு தொழில் வாய்ப்பு சாதகமாக அமையுமா எனப்பார்த்து, சாவிராததால் நாடு திரும்பியதாகவும் தெரியவருகிறது. 1984 ல் மீண்டும் வெளிநாடு பயணமாகி 85 ல் நாடு திரும்பினார்.

திருமணம் :

1984. 02. 25. ல் அக்கரைப்பற்று 02 ஆம் குறிச்சியைச் சேர்ந்த எம்.எல். ஹாஸெந்றா (ஆங்கில ஆசிரியை) வைத் திருமணம் செய்தார்.

குழந்தைகள் :

இரு ஆண்கள், ஒரு பெண். மரணிக்கும்போது இருவர்தான் இருந்தனர். மூன்றாமவர் தாயின் வயிற்றில் இருந்தார்.

கெல்வன். A. U. அலி அக்ரம்

கெல்வி. A. U. பாத்திமா ஹானி

கெல்வன். A. U. றுஸ்னி அலி உதுமான்

அரசியல் ஈடுபாடு :

1987 ல் ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸில் இணைந்து தீவிரமாகப் பணியாற்றினார். 1988 ல் அம்பாரை மாவட்டத்திலிருந்து வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபையின் உறுப்பினராகத் தெரிவிசெய்யப்பட்டார். இதற்காக தனது ஆசிரியத் தொழிலை ராஜ்ஜினாமாச் செய்தார்.

மரணம் :

1989 ஒக்ட் 01 ஆம் திகதி E.N.D.L.F இன்றால் தனது இல்லத்திற்கு முன் அநியாயமாகப் படுகொலை செய்யப்பட்டார். இறக்கும்போது அவருக்கு வயது 43.

அலி துமான் அவர்கள் ஹஜ்ஜில் ஏற்பட்ட
அனுயவங்கள் பற்றி எழுதிய ஒரு கடிதத்திலிருந்து...

15. 10. 1982

ஏதோ இறைவன் நாடிய விதத்தில் எனது ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றினேன். அதனை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். ஏனெனில் ஹஜ் என்பது ஒருவனின் ஆத்மாவைப் பரிசுத்தமாக்கும் செயல். எல்லா உணர்வுகளிலும் இருந்து தன்னைப் பிரித்துக்கொள்ளும் காரியம். ஆனால் என்னைப் போன்ற சிறுவனினால் அதனைச் செய்ய முடியுமா? உணர்வுகளையும், என்னையும் தனியாக்க முடியுமா? ஏதோ இறைவன் எதனை நாடினானோ அதனைச் செய்தேன். எல்லாம் அவன் அருள்.

அவனுடைய ஆலயத் திலிருந்து எனது ககபோக வாழ்க்கைக்காக அவனிடத்தில் நான் ஒன்றும் கேட்கவில்லை. எங்களை மன்னித்து எங்கள் உள்ளங்களில் சாந்தியை ஏற்படுத்தத்தான் அவனிடத்தில் வேண்டினேன். ஏனெனில் சாந்தியுடைய உள்ளத்தைவிட வேறு செல்வம் என்ன இருக்க முடியும்? எதோ இறைவனின் நாட்ப்படிதான் எல்லாம் நடக்கும். எனது உள்ளம் இன்னும் தெளிவடையவில்லை. எப்படித் தெளிவடைய முடியும்?

துபாகி அக்ரு பார்த்திஸ் லிடியர்

எனது ஹஜ்ஜாப் பிரயாணம் மிகவும் கடினமான ஒன்று. 19ஆம் திங்கள் பின்னேரம் அல் ஹசாலில் இருந்து நானும், எனது டொக்டர் ஒருவரும் அவருடைய மனைவியுமாக மூன்று பேர் மத்னாவுக்குச் சென்றோம். ஏறக்குறைய இரவு 9.30 மணிக்கு மத்னா விமான நிலையத்தை அடைந்து அங்கிருந்து டொக்டரின் றாமை 11 மணிக்குத்தான் அடைந்தோம். மத்னாவில் நான் தனியே எனது ஊர் நண்பர்களுடன் தங்குவதாக ஏற்பாடு செய்திருந்தேன். ஆயினும் நாங்கள் குறித்த நேரத்தைவிட முந்தி மத்னாவை அடைந்துவிட்டதால் எனது நண்பர்களைச் சந்திக்க முடியாது போய்விட்டது. ஆயினும் 20 ஆம் திங்கி பின்னேரம் 6.00 மணிக்குத்தான் மிகவும் கல்டங்களுக்கு மத்தியில் ஒருவரின் இருயிடத்தைத் தேழிப்பிடத்தேன். அவர்களும் என்னை வலைபோட்டுத் தேழியிருக்கின்றார்கள்; சந்திக்கவில்லை. மத்னாவில் நபி (ஸல்) அவர்களின் பள்ளி, அடக்கல்லைம் ஆகிய இடங்களைத் தரிசித்தோம். வட்சக் கணக்கான மக்களின் மத்தியில் நானும் ஒருவனாக இருந்தேன். மிகவும் கல்டங்களுடன் பள்ளிக்குள் தொழக்கிடைத்தது. குபாவுக்கு இருமுறை சென்றேன். எனக்கு மிகவும் பிடித்தது.

இறுதியாக 24 ஆம் திங்கி இற்றாம் கட்டிக்கொண்டு மக்காவுக்குப் போனோம். மக்கானை அடைந்து 5 நிமிடங்களுக்குள் கபற் தொழுகைக்கு பாங்கு சொன்னார்கள். வீதியோரத்தில்தான் தொழக் கிடைத்தது. மக்காவில் எங்களுக்கு தங்குவதற்கு ஏந்த ஏற்பாடும் இருக்கவில்லை. ஆயினும் டோக்டரின் தமிழிடம், அவரின் மனைவியும் எகிப்து Group புள் எகிப்தில் இருந்து வந்ததனால் அவர்கள் தங்கியிருக்கும் இடத்தைத் தேங்க கண்டுபிடித்து, சாமான்களை அங்கு போட்டுவிட்டு கபாவுக்குச் சென்றோம். ‘பாடுஸ் சலாம்’ என்ற வாயிலிலுடாகச் சென்றோம். இது கபாவின் கதவுக்கு ஏதிராகவும் சபா, மர்வாவுக்கு இடையிலும் உள்ளது. அங்கு தவாபுல் ‘குதுமையும்’ ஸயியையும் செய்துவிட்டு, அங்கேயே இருந்து ஞாற், அஸர் ஆகிய தொழுகைகளையும் முடித்துவிட்டு மரிபுக்குப் பின்னர் மினா ஞாக்கிச் சொன்றோம். மினாவில் தங்காது நேரி அறபாவுக்குச் சென்று அங்கேயே அன்றிரவையும் 25 ஆம் திங்கதியை - அதாவது துவ்வறை 9 ஆம் நாள் குரியன் மறையும் வரை அங்கு தங்கியிருந்தோம். இங்கு முன்னேற்பாடு இல்லாத காரணத்தினால் எகிப்து மக்களின் கூடாரத்தில் தங்கியிருந்தோம். எனது மனதிற்கு இது பிடிக்கவில்லை. ஏனெனில், இது சட்டப்ரவமான செயல் அல்ல. ஆனால் எனது டொக்டரின் ஏற்பாடாகதால் எனக்கு ஒன்றும் சொல்லிக்கொள்ள முடியவில்லை. இறைவனின் சந்திதானத்திலும் சட்டத்திற்கு உட்பட முடியாது போய்விட்டது. அதுதான் இறைவனின் விதி. நான் என்ன செய்யலாம்?

10 ஆம் நாள் இரவு முஸ்தலிபாவைக் கடந்து மினாவுக்குச் சென்று அங்கு வீதியில் தூங்கினோம். 10 ஆம் நாள் முடியைக் கத்தரித்து, இராமைக் களைந்து கல்லெறிந்தேன். ஆனால் குபான் கொடுக்கவில்லை. ஏனெனில், ஹஜ்ஜாக்குச் செல்வதற்கு முன்னாங்கள் 7 பேர் சேர்ந்து ஒரு மாடு கொடுப்பதாகத் தீர்மானித்திருந்தோம். ஆனால் 9 ஆம் நாள் அது சரிப்போகாது என டொக்டர் கழிவிட்டார். இதனால் நோன்பு நோற்போம் எனத் தீர்மானித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதை அதற்கான 10 நோன்புகளில் முதல் முன்று நோன்புகளை 9 ஆம் நாளுக்கு முன் நோற்க வேண்டும். ஆனால் 9 ஆம் நாள்தான் என்றால் குலைந்தது. இதனால் அந்தக் கடமையான நோன்பு ‘காவாக’ மாறிவிட்டது. 12 ஆம் நாள் வரை மினாவில் தங்கியிருந்தோம். வீதியில்தான் எல்லாம். சிறுநீர் கழிப்பதோ அல்லது மலும் கழிப்பதோ என்னால் முடியாத செயலாகி விட்டது. 26 ஆம் திங்டி 3 போத்தல் தண்ணினால் குளித்தேன். குடு, வியர்வை இவைகளைத் தாங்குவது மிகவும் கடினமாக இருந்தது. இதற்கிடையில் ஒன்றும் சாப்பிடவில்லை. தோடம்பழும், அப்பிள், நீர், பன்ஸ்தான் சாப்பாடு. இறுதியாக 29 ஆம் திங்டி மினாவை விட்டு மக்காவுக்கு வந்தோம். சாமான்களைச் சுற்று கொண்டு எகிப்தியர்கள்

தங்கியிருக்கும் வீட்டுக்குள் போவதற்குள் செவன் போய்விடும் போல் இருந்தது. மத்தொவில் ஏற்பட்ட தடிமன் ஐந்து நாட்களுக்குள் சுவி பிடித்து முக்கிணால் இரத்தம் கலந்த சளி வரத் தொடங்கி விட்டது. பலம் போய்விட்டது. சாமான் தூக்கி தோள் இறந்துவிட்டு என்றால் கூறவேண்டும். இறுதியாக அன்றிரவு சோறு சாப்பிட்டோம் நீல் அங்கு கோழியும் சோறும்.

அன்றிரவு நான் தனியே க.பாவுக்குச் சென்று ‘தவாயுல் இபாளாவைச்’ செய்துவிட்டு அங்கேயே படுத்துவிட்டேன். கழறாக்கு எழும்பி தொழுதுவிட்டு சபா மர்வாவுக்கிடையில் இறுதியான சமியைச் செய்து மீண்டும் க.பாவில் தங்கிவிட்டேன். ஆனால் பசி என்னை விடவில்லை. வெளியே சென்று நீர் ஒரு போத்தலும், தோடம்பழும், அப்பிஞம் வாங்கி சாப்பிட்டு முடிந்ததும் எனக்கு வயிறு அச்சாகி விட்டது. அன்று இரவு சாப்பிட அவித்த கோழி வயிற்றுக்கு ஒத்துக்கொள்ளவில்லை. எனக்கு அழுகையைத் தவிர ஒன்றும் வரவில்லை. ஏனெனில், அவ்விடத்தில் இருந்து சாமான் இருக்கும் இடத்திற்குப் போவதானால் ஒரு மைல் போல் நடக்க வேண்டும். க.பாவைச் சுற்றி வெளியில் நூற்றுக்கணக்கான மலை கடங்கன் இருக்கின்றன. ஆனால் அவை எல்லாம் நிறைந்து வெளியில் வழித்து கொண்டிருந்தன. மேலும் ஒவ்வொரு மலைத்திற்கும் கிழவில்தான் செல்ல வேண்டும். இவைகளை நினைத்ததும் என மனம் அழத்தொடங்கியது. எனது ஹஜ்ஜாக் கிரியைகளில் உடல் கந்தத்தை நான் மிகவும் கவனமாகப் பேணிக் கொண்டிருந்தேன். நான் இவற்றைவை தப்பி அண்டும் மனினின் விழிப் —————— 09

நினைத்துக் கொண்டு மல சூடங்கள் வரிசையாக இருக்கும் ஒரு பாத்ராழக்குள் நுழைந்தேன். அல்லாவற்றின் உதவியால் அந்த பாத்ராம் வெறுமையாக இருந்தது. இப்பொழுது ஒன்று தீந்து விட்டது. ஆனால் அடுத்த பிரச்சினை தொடங்கிவிட்டது.

வெளியில் வந்தேன். வுனு செய்வதற்கான Tap கள் இருந்தன. அதில் ஒன்றிலிருந்து போத்தவில் நீர் நிறைத்துக் குளித்தேன். உடுத்திருந்த உடுப்பு ஒன்தான் குளித்தேன். பின்னால் வுனு செய்து ஞோற் தொழுகைக்காக க.பாவினுள் சென்று, க.பாவின் கதவுக்கெதிரே - ஆனால் பள்ளிக்குள் தங்கியிருந்தேன். ஏனெனில், மக்கள் தவாபு செய்துகொண்டிருந்தால் அதன் அருகில் இருக்க முடியாது. ஞோற் தொழுது கொண்டிருக்கும் வேண்டியில் மீண்டும் எனது வயிறு வலிக்கத் தொடங்கி விட்டது. உடம்பெல்லாம் வியர்வையாகி என் நிறமே மாறத் தொடங்கிவிட்டது. எனக்கு ஏன் இந்தச் சோதனை? எனக்குப் புரியவேயில்லை. தொழுது முடிந்ததும் ஓட்டமும், நடையுமாகச் சென்றேன். கண்ணுக்குத் தென்பட்ட பாத்ராழக்குள் நுழைந்தேன். இறைவன் முன்னர் எப்படி உதவி செய்தானோ அதேவாறு ஒரு மலசூடம் தூரத்து முனையில் வெறுமையாக இருந்தது. ஒருவாறு மலங்கழித்துவிட்டு மீண்டும் பள்ளிக்குள் வந்தேன். அதன் பின் என்னுடன் இங்கு வேலை செய்யும் நண்பர் ஒருவர் தென்பட்டார். அவருடன் சேர்ந்து ஸம் ஸம் நீர் இரண்டு கலன்களில் நிறைத்து அவரிடம் கொண்டு வரும்படி கூறினேன். அஸரும் தொழுது இறுதியான ‘தவாபுல் விதாவம்’ செய்துவிட்டு, க.பாவில் இருந்து விடைபெற்று சாமான்களை எடுக்க எகிப்து வீட்டுக்குச் சென்றேன். வழியில் ம.ரிப் பாங்கு கேட்டதனால் வீதியில் தொழுதுவிட்டு சாமான் இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றேன். அங்கு டொக்டரும் மனைவியும் அன்று காலையில் ஜித்தாவுக்குப் போய்விட்டதாகக் கூறினார்கள். அவரின் பிரயாண ஒழுங்கு அதுதான். நான் தனியாக செல்வதென்றுதான் ஏற்கனவே பேசிக்கொண்டோம்.

(எமது கைக்குக் கிடைத்த கடிதத்தின் பகுதிகள் இவ்வளவுதான். பூரணமான கடிதம் கிடைக்கவில்லை - பதிப்பாசிரியர்)

அந்த மஞ்சள் நோட்டீஸ்

அலி உதுமான் சேர் படுகொலை செய்யப்படவுடன் வெளிவந்த அந்த மஞ்சள் நோட்டீஸை பலருக்கு இப்போதும் ஞாபகமிருக்கும். அப்போது எங்கு சென்றாலும், “என் கவாசத்தைத் திருடிய நண்ணுக்கு” என்ற அந்த மஞ்சள் நோட்டீஸ் கவிதை பற்றியே பேச்சாக இருந்தது. மௌத்தாகிப் போன அலி உதுமான் சேர் மீண்டும் உயிர்பெற்றிருந்தது. போன்ற ஒரு பிரமையை அது ஏற்படுத்தியது. இதோ அந்த மஞ்சள் நோட்டீஸைக்குப் பின்னால் இருந்த கவிஞரின் ஆத்மா பேசுகிறது.

- பதிப்பாசிரியர்

மறக்க முடியாதது அந்த மரணம்.

அது, சம்பவித்திருக்கவே கூடாது என்ற உணர்கையால் மனப்பரப்பின் ஒவ்வொர் சதுர அலகும் ஸ்ரவித்துக் கிடந்தது.

இதயம் கணத்து இமையிடுக்குகளில் கசிந்தொழுகிய கண்ணில் தூக்கம் கரைந்து போயிற்று.

நான் அழுத கண்ணீர் போதுமாயிருக்கவில்லை

அந்த இறப்பில் பிறந்த கவலையைக் கழுவிலிட.

இன்னொருவரிடம் பகிர்ந்து பார்த்தும் இயலவில்லை

அந்த மரணத்தின் பாரத்தை இறக்கிலிட.

அழுதுபார்த்தும் தீராத துயரத்தால், இன்னொருவரிடம் பகிர்ந்து பார்த்தும் விலகாத சோகத்தால்

எரியும் விறகானது இதயம்.

அதனால் எழுதினேன்...

இந்த எழுத்துக்கள் என்/எம் இதய நெருப்பில் நிருந்துமேன்று நினைந்து எழுதினேன்.

கரைந்து. கரைந்து அழுது அழுது எழுதினேன்.

அலி உதுமான் - எனது தகப்பணாரின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரியின் மகன் - எனக்கு மச்சான்.

தனிப்பட்ட முறையிலும் பொதுவாற்விலும் அவரை நான் ஓரளவுக்குச் சர்று அதிகமாக அறிவேன்.

அந்தப் பரிசுசயமும், பழக்கமும் அலி உதுமானின் குணவியல்புகளை எனக்குப் படம்பிடித்துத் தந்திருந்தன.

அந்தப் படத்தை அப்படியே கழுவி ஒப்படைக்க நினைத்தேன் அதையே எழுத்தில் படைத்தேன்.

அலி உதுமான் எழுந்து பேச முடிந்தால், தன் கவாசத்தைத் திருடியவனைப் பார்த்து என்ன பேசுவார் என்ற வினாவுக்கு என் பேண விடையெழுதியது.

அந்த விடைதான் இந்த வரிகள்.

‘ருள்ளாவது மனிதன்’ ஆசிரியர் சகோதரர் எம். பெளஸர் இதை எழுதுகையில் என்னுடன் கலந்தார். இதைத்தான் எழுத வேண்டும் என தூப்புக் கால்களில் எழுதியும் —————— 11

நான் வேண்டியபோது, “நண்பனே என் ஆத்மாவிற்காக” எனத் தொடங்கும் அடியிலிருந்து “இன்றோ அல்லது நாளையோ” எனத் தொடங்கும் அடியிலை அவரது பாழையிலும் பாணியிலும் எழுதி உதவினார். அது, இத்தகுணத்தில் நண்பிடுன் நினைவுகூரப்படுகிறது.)

~ எம். ஏ. அபுதாவர்ண்

என் சுவாசத்தைத் திருடிய நண்பனுக்கு

நண்பனே
துப்பாக்கி ரவையால்
என் தலையைத் துகளைத்த தோழனே
நான்
உன்னை மன்னித்து விடுகிறேன்.

எனது மனைவியும்
எனது செல்வங்களிரண்டும்
எனது தாயும் தகப்பனும்
எனது உறவுகளும்
உன்னைத் திட்டலாம்

எனது சமூகமும்
நான் நேசிக்கும்
எனது மக்களும்
எனது தோழர்களும்
உன்னைத் தூற்றலாம்

அனாலும் நண்பனே
நான் உன்னை மன்னித்து விடுகிறேன்
உன்மையாகவே
நான் உன்னை மன்னித்து விடுகிறேன்.

“வாப்பா திருமலை போயிருக்கிறார்
வரும்வரைக்கும் காத்திருக்கிறேன்” என்று
வெள்ளையுடுத்த மனைவியிடம்
என் பிள்ளை சொல்கிறான்.

என்னையிழந்து
ஏழைகளெல்லாம்
கதறி அழுகிறார்

நான்
திரும்பி வர வேண்டுமென்று
விரும்பி நிற்கிறார்

காணாமல் போன
எனது
விலாசத்தை
விசாரித்துக் கொண்டிருக்கும்
இவர்களைக் கண்டு
நான் கொஞ்சம் பேச விரும்புகிறேன்

ஆகவே நண்பனே
என் தலையில்
ரவைகளைப் பிச்சிய
உன் துப்பாக்கியிடம் கேட்டுச் சொல்

எனது உயிரை
ஒரு கணம்
திரும்பத் தரலாமா என்று

எனது மரணத்தைக் கண்டு
நீ புளகித்ததாயும்
எனது ரத்தத்தைக் கண்டு
நீ சுத்தித்ததாயும்
இங்கே
பேசிக் கொள்கிறார்கள்
ஆனாலும் நண்பனே
நானுன்னை மன்னித்து விடுகிறேன்.
இறப்பு
மனிதனின் பிறப்புரிமையைல்லவா!
அதனால் நானுன்னை
மன்னித்து விடுகிறேன்.

என் அன்பிற்குரிய சோதரனே
என்னை உனக்குத் தெரியும்
எனது கண்ணாடியும்
எனது காற்சட்டையும்
எனது சேட்டும் செருப்பும்
எனது சிரிப்பும் விருப்பும்
எனது முகமும் முதிர்வும்
ஸரமுள்ள எனது ஹிருதயமும் கூட
உனக்குத் தெரியும்

அஹிம்சையை மட்டுமே
அர்த்தமுள்ளதாக்கிக் கொண்ட
எனது நடப்பும்
எனது நடப்பும் கூட
உனக்கு நன்றாகத் தெரியும்

ஆவாலும் -
உனது ஹிம்சைக்குள் நான்
வம்சிக்கப்பட்ட காரணம் மட்டும்
எனக்குத் தெரியாது
உண்மையாகவே எனக்குத் தெரியாது

எந்த நியாயங்களுக்காய்
நீ என்னைக் காயப்படுத்தினாய்?
என்ன காரணங்களுக்காய்
நீ என்னை வேறுத்தாய்?

சொல்...
உண்ணே
உவது தாயை
உவது தகப்பனை
உவது உடன்பிறப்புகளை உறவுகளை
நான்
உளம் நோக்கச் செய்தேனா?

ஸம தேசத்திற்கான
உவது போராட்டத்தை
நான்
நாசப்படுத்தினேனா?

உனக்கு சேரவேண்டிய
ஒரு கவளாம் உணவு
சில் வீற்றர் தண்ணீர்
ஆடையணி
இவற்றிலைதையேனும்
நான் தட்டிப் பறித்தேனா?

இல்லை நானுன்னை
மானபங்கம் செய்தேனா?
இல்லையே...
இருந்தாலும் நண்பனே
நானுன்னை மன்னித்து விடுகிறேன்.

எனது தலைக்கு நீ
 இலக்கு வைக்கும்போது
 எனது ரத்தம்
 இந்த மண்ணில் சிந்தியபோது
 எனது உடலம்
 இந்த நிலத்தில் சாய்ந்தபோது
 என்னை விழுத்தி விட்ட
 களிப்பில் நீ ஒளித்தபோது
 என்ன நினைத்தாய்?
 நண்பா
 நீ என்னைப்பற்றி
 என்ன நினைத்தாய்?

ஓர் எதிரியை அழித்தாய் நினைத்தாயா?
 ஒரு திருடனை ஒழித்தாய் நினைத்தாயா?
 என்ன நினைத்தாய்?

எனது உயிரிலும் பெரிய நண்பனே
 பிரிய தோழனே
 நான் உன்னை மன்னித்து விடுகிறேன்
 உண்மையாகவே
 நானுன்னை மன்னித்து விடுகிறேன்

நண்பனே
 என் ஆத்மாவிற்காக
 என் வேண்டுதலுக்காக
 நீ என்னைத் தேடுவா
 மௌனம் புதைந்த
 என் மன்னைறக்குள்
 உன்னை மன்னித்தவனாக
 நான் காத்திருக்கிறேன்
 வா

உன்னிடமிருந்தும்
 உன் தோழர்களிடமிருந்தும்
 வாதஸல்யமான
 மனித நேயத்தை
 நான் எதிர்பார்க்கிறேன்
 வா

இது எனது இழுதிப் பிரார்த்தனை
 தயவு செய்து -
 என் ஜீவிதத்தை
 சிதைத்தது போல்
 என் மேலான வேண்டுதலையும்
 சிதைத்து விடாதே
 வருவாய் என்று
 என் ஆத்மா சொல்கிறது
 நான் இன்னும்
 நங்பிக்கை இழக்கவில்லை
 பரிசுத்த நிலையில்
 என் மரணத்தின் முடிவிலும்
 நான் உன்னை மன்னித்து விட்டேன்
 வா

இன்றோ அல்லது நானளோயா
 காலப் போக்கிலோ
 எனது குரல்
 உனது செவிப்புலனுக்கு எட்டலாம்
 அப்போதாவது
 என் மரணத்தைப்பற்றி
 உனது கையிலுள்ள துப்பாக்கியைப் பற்றி
 உன்னைச் சுற்றி இருப்போர் பற்றி
 என்னை எதிர்பார்த்து
 எனக்காக ஓங்கும்
 என் குழந்தைகளைப் பற்றி
 என்ன நினைப்பாய் தோழனே?

தனிமையில் இரு
 நடந்ததை மீட்டிப்பார்
 என் உருவத்தை
 உன் மனக்கண் முன் கொண்டுவா
 உன் காதை
 உன் பார்வையை
 என் வீட்டுப்பக்கம் திருப்பு
 என் குழந்தைகளின் அழகை
 எனது சுற்றத்தின் சோகம்
 இவை உனது
 மனச்சாட்சியைத் தொடவில்லையா?
 கண்களை சுரமாக்கவில்லையா?
 இப்போது என்ன நினைக்கிறாய்?

எனது குழந்தைகளுக்கு
 எனது சொந்தங்களுக்கு
 என் கூடவே வந்து
 என்னுடனே மரித்த நல்லிமுக்கு
 என் சமூகத்திற்கு
 நீ என்ன செய்ய நினைக்கிறாய்?

நண்பனே
 நானுன்னை மன்னித்து விட்டேன்
 நீ நேராக வா
 எப்போதும்
 என் வீட்டுக் கதவுகள் சாத்தப்பட்டிருப்பதில்லை

அழுது கொண்டிருக்கும்
 என் குழந்தைகளைப் பார்
 தலையைத் தடவு
 அழுதல் கூறு
 அது கூட உனக்குச் சம்மதமில்லையா?
 என்றாலும் நண்பனே
 நானுன்னை மன்னித்து விடுகிறேன்
 உன்மையாகவே மன்னித்து விடுகிறேன்.

என் மண்ணறையைத் தேடி
 என் குழந்தைகளைத் தேடி
 என் சொந்தங்களைத் தேடி
 நீ வராவிட்டாலும் நண்பனே
 உனது விழித்திரைகள்
 முடிக்கொள்ளும்
 ஒவ்வொர் இரவின் கனவிலும்
 நான்
 உன்னைத் தேடி வருவேன்
 மனம்விட்டுப் பேசுவேன்
 உன்னை மன்னித்ததாய்க் கூறுவேன்.

தோழமைகளுடன்
 அல்-ஹாஜ். எம். ஐ. அலி உதுமன் (B.A)
 (வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபை உறுப்பினர்)
 அக்கரைப்பற்றி.

என் கவாசத்தைத் திருடிய அந்த நண்பனை உங்களில் கொடுக்கும்
 சந்திக்க நேர்ந்தால் அவர் கரத்திற்கு இதனைச் சமர்ப்பித்து விடுவார்.

அலி உதுமான் விட்டுச்சென்ற பணியை நாழும் முன்னெடுத்துச் செல்வோம்

முஸ்லிம்களின் விடுதலைக்காகக் குரல்கொடுத்து தனது உயிரை அப்பணித்த மரஹாம் - தியாகி அலி உதுமான் விட்டுச்சென்ற பணியை நாழும் முன்னெடுத்துச் செல்வதே நாம் அவருக்குச் செய்யும் கைமாறாகும். முஸ்லிம் சமூகத்தின் அரசியல் எழுச்சிக்கு அவர் ஆற்றிய பங்களிப்பை மேலும் தொடர வேண்டிய காலகட்டத்திலேயே இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் விடுதலைக்காகவும், அவர் களை அச்சத் திலிருந்தும் அடிமைத் தனத் திலிருந்தும் விடுவிப்பதற்கும் பிரதேசவாத நெருப்பிலிருந்து விலகி, ஒரே சமூகம் என்ற நீரில் குளிப்பதற்கும் முஸ்லிம்களைத் தயார் படுத்த வீறுகொண்டெழுந்த முஸ்லிம் காங்கிரஸோடு மரஹாம். அலி உதுமான் தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டார்.

வடகிழக்கு மாகாண சபை அமைப்பு முஸ்லிம்களின் அபிலாவைகளைத் திருப்தியிப்படுத்தாது, என்று தெரிந்திருந்தும் இச்சபை நீண்ட ஆயுளை உடையதாக இருக்க முடியாது என்று புரிந்திருந்தும் புலிகளின் அச்சுறுத்தலால் மாகாண சபை அங்கத்துவம் என்பது மரணத்தோடு போராடுகின்ற பதவியென்று அறிந்திருந்தும், மாகாண சபையை முஸ்லிம்களுக்காகக் குரல் கொடுக்கும் ஒரு மேடையாகப் பாவிப்பதற்கு பட்டாரி ஆசிரியரான அலி உதுமான் தனது பதவியையும் துறந்து தேர்தல் களத்தில் குதித்து உறுப்பினரானார்.

எதற்கும் ஒரு விலை இருப்பது எவ்வளவு உண்மையோ அதே போல சமூகத்தின் விடுதலைக்கும் உயிர்த் தியாகங்கள் விலையாகி வருவது வரலாறாகும். இந்த வரிசையில் இலங்கை முஸ்லிம்களின் அரசியல் வரலாற்றில் அலி உதுமானும் தியாகியாகி விட்டார். அவரின் மன உறுதியும், சமூகப்பற்றும் எங்கள் மீதும் குறைந்து விடாதிருக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பதோடு, அன்னாரின் மறு உலக வாழ்க்கையில் சகல சௌபாக்கியங்களும் கிடைப்பதற்கு அல்லாற்றவை வேண்டுகிறோம்.

எம். எச். எம். அஷ்ரஃப்
தலைவர்,
நீஞ்சை முஸ்லிம் காங்கிரஸ்.

மறந்தாம், மறந்காந்தாம்

எனது அரசியல் வாழ்வில் நான் சந்தித்துவங்களும் மற்றும் அல்லூஷ் அலி உதுமான் அவர்களை விட ஒரு உடன்தாக கருத்தலைவனை நான் கண்டதில்லை. இதில் நான் என்னையும் கோஞ்சும் கொண்டுதான் சொல்கிறேன்.

நினைக்கும்போதே நீண்ட பெருமுச்சகள் உடித்து வர்கிறான.

வட - கிழக்கு மாகாண சபையில் ஒரு உறுப்பினராக இருந்து அவர் ஆற்றிய பணிகள் போல் நான்றிந்த யாருமே சொய்துவிசேஷமான - நான் சேர.

முஸ்லிம் சமூகத்துக்கான அரசியலை மேற்கொண்டிருக்கும் சமகால அரசியல்வாதிகள் மர்வூம் அலி உதுமான் அவர்களிடம் படித்திருக்க வேண்டிய விடயங்கள் அதிகம் உண்டு. கருத்துப்படிக்கும், தியாகத்துக்குமான துறைகளில் அவர் காட்சிய உதாரணங்களை இன்றைய முஸ்லிம் அரசியல் தலைவர்கள் யாருமே அண்மிக்கவுமில்லை.

அரசியல் வாழ்வில் நட்புக்கும், நன்றி மறவானங்களும் மற்றும் அலிஹதுமான் அவர்கள் காட்சிய உதாரணங்களை இன்றைய முஸ்லிம் அரசியல் தலைவர்கள் யாருமே அண்மிக்கவுமில்லை.

நானிருந்த கட்சியின் தலிசாளராக, இரண்டாவது தலைவராக நானிருந்த காலத்தில் கட்சி தனிமனித பூசைக்கு அங்கைப்பாடு சமூக நன்மையை முதற் குறிக் கோளாகக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டுமென்பதில் மர்வூம் அலி உதுமான் அவர்கள் என்னோடு நெருங்கி இருந்ததை நினைத்து இனிமைப்படுகிறேன்.

முஸ்லிம் சமூகத்தின் அரசியல் தனித்துவ அங்கைப்பாடுகளும் அதிகாரப் பகிர்வு அங்கோரத்துக்குமாக மர்வூம் அவி உதுமான் அவர்கள் என்னோடு உழைத்ததை நான் பெருமித்தோடு வெளியிப்பார்க்கிறேன்.

மர்வூம் அலி உதுமான் அவர்களின் இடத்தை இன்றும் யாத்தசாப்தங்களுக்கு நிரப்ப முடியுமா என்பதையிட்டு நான் கலவரமடைந்துள்ளேன். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, என்னோடு அவர்களையே பங்கிட்ட நிகழ்ச்சிகளை என்னால் மறக்க முடியவில்லை.

நல்லவரையோ, கெட்டவரையோ கொண்டு அண்ணாம் அவி உதுமான் அவர்களின் பங்கை நிரப்பமாக்கி வைய்யான் என்றிடம் எனக்கு அசையாத நம்பிக்கை உண்டு.

வ. வ. கு. இந்தை
துவான்,
நிலங்கு முனிசிப் குடி

பூஷி அங்கு யிருக்கின் விபிட்

19

அவி உதுமான் என்ற சமூக விடுதலைப் போராளியும் வரலாற்றில் அவரது இடமும்.

01

1989 ஒகஸ்ட் 01 ஆம் திகதி - சற்றும் எதிர்பாராத ஒரு தஞ்சைத்தில் எள்களது சமூக விடுதலைக்கான ஒளி விளக்கை ஏந்திநின்ற ஓர் உண்ணதமான் மனிதனை இழந்துவிடுவோம் என்ற எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாது, அன்றும் வழமைபோல் ஒரு சாதாரண நாளாய்த்தான் விடிந்து. ஆனால், அவி உதுமானின் முன்நேற்றியைக் கிழித்த துப்பாக்கி ரவைகளும் அவரது ரத்தம் சிந்திய இந்த மண்ணும் - அந்த நாளை வரலாற்றின் பக்கங்களில் மறக்கவே முடியாத ஒரு நாளாய் மாற்றிவிட்டன. இந்தத் துயரச் செய்தியை நம்புமுடியாமல் பல்லாயிரக்கணக்கான மனித உள்ளங்கள் அதிர்ச்சியில் உறைந்து போய்விட்டன.

அன்று மாலை அவர் கடப்பட்டு வெகுநேரமாகியும் வராமலே இருந்து, எல்லாப் பரப்புகளும் அடங்கிய பின் மரணத்தைப் பதிவு செய்வதற்காகப் பொலிசார் வந்தபோது, அவி உதுமான் என்ற ஆத்மாவின் யீது அளப்பரிய அன்பும் அபிமானமும் கொண்ட இளைஞர்கள் சிலர் பொலிசுக்கு அடிக்கச் சென்ற காட்சி இன்றும் என்மன்க்கண் முன் நிறுவாடுகிறது. அவி உதுமான் சேர் மீது உண்மையான அன்பு கொண்டிருந்த அந்த இளம் உள்ளங்களுக்கு, அவரது இறப்பு ஏற்படுத்திய ஆத்திரத்தைத் தீப்பதற்கு இதைவிடுவும் வேறுவழி அப்போது இருந்திருக்கவில்லை.

அவர் படுகொலை செய்யப்பட்டபோது அவருக்கு மிகச் சமிபத்தில்தான் நான் நின்று கொண்டிருந்தேன். அந்த நிகழ்வுகளை பின்னோக்கிப் பார்க்கின்றபோது எல்லாமே ஒரு கனவுபோல் இருக்கிறது.

காசிம் என்பவருடன் அம்பாரைக்கு ஒரு அலுவலாகச் சென்ற அவி உதுமான் சேர் வீடு திரும்பும் வழியில் சக மாகாண சபை உறுப்பினர் ஏ.எல். அதாவுல்லாஹ்வின் வீட்டிற்குச் சென்றிருக்கிறார். அங்கு அதிகம் தாமதிக்காமல் ஒரு கிளாஸ் நீர் அருந்திவிட்டு தனது வீட்டிற்குப் புறப்பட ஆயத்தமானபோது, அதாவுல்லாஹ்வின் மனைவி “துவக்குச் சத்தம் கேட்கிறது. இப்போது போக வேண்டாம்” என்று தடுத்திருக்கிறார். ஆனால் அவி உதுமான் சேர் அதை அவ்வளவாக அலட்டிக் கொள்ளாது, தனது சகா காசிமுடன் மோட்டார் சைக்கிளில் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அக்கரைப்பற்று நகரே E.N.D.L.F. காடையர்களது துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தால் அதிர்ந்த வண்ணம் இருந்தது.

அக்கரைப்பற்று 03 ஆம் குறிச்சியில் ஆயிரா மகா வித்தியாலயத்திற்குப் பின்புறம் E.N.D.L.F. அங்கத்தவாச “கன்ஸன் கல்ல்” என்றழைக்கப்படும் ஒரு நபர், அதே தினம் புலிக்காக கட்டுக் கொல்லப்பட்டான். கல்லின் சடலத்தைக் கையேற்க வந்த அவர்கள் சுகாக்கள் வானை நோக்கி சரமாரியாகச் சுட்டவண்ணம் மூன்றேட்டார். அயலில் இருந்த வீடுகள் சிலவற்றைத் தாக்கி, பதைத் தேவத்திற்குப்படுத்தினார். சில வீடுகளின் ஜன்னல் கன்ஸன்காலத்து தூள்தூளாக்கினார். ஒரு சில வீடுகளில் அகப்பட்டதைச் சுட்டிருப்பதை கொண்டனர்.

நட்டநடுப்பகலில் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் இந்தக் காடைத்தனத்தைக் காணச் சகியாது, வெதும்பி வேழக்கும் உள்ளத்தோடு அக்கரைப்பற்று மக்கள் செய்வதறியாது தீர்க்கத் வண்ணம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அவி உதுமான் சேரின் வீட்டுக்கருகில் நானும் ஹேர் சின்றும் நின்றுகொண்டிருந்தோம். அப்போது மோட்டார் செக்கிலின் பின் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருந்தவாறு வந்த அவி உதுமான் சேர் திருக்கியிருக்கிறார். கல்ல் சுடப்பட்ட விடயத்தை அவருக்கு நாங்கள் சொல்லோம். அதை அவர் எதேனும் சொன்னாரா என்பது இப்போது நினைவில் இல்லை. பின் காசிமும் அவரும் வீட்டினுள் நுழைந்தனர். அப்போது வீட்டில் யாரும் இருக்கவில்லை. கதவு பூட்டப்பட்டுக் கிடந்தது. இதனால் அவி உதுமான் சேர் மென்றும் வீதிக்கு வந்தார். “சேர் ஹோட்டுக்கும் ஹோவேண்டாம்” என்று காசிம் தடுத்திருக்கிறார். அதை மீறி சேர் வீதிக்கு வந்தார். அப்போது 2/3 பொது வீதியும், நகரப்பள்ளி வீதியும் சுந்திக்கும் சந்தியில் ஒருவன் குந்தியிருந்தவாறு சேரை தனது துய்யாக்கியால் குறிவைப்பதை நாங்கள் கண்டோம். அந்தக் காட்சி இன்றும் என்களை விட்டு அகலவில்லை. உடனே எனக்கு அருகில் இந்த நாஸர் என்பவர் எங்களை எல்லாம் வளவுக்குள் தள்ளிவிட்டவாகக் கத்தினார்: “சேர் ஒங்களத்தான் சுடப்போறான் உள்ளுக்குப் போக”

ஆனால், எது நடக்கக்கூடாது என்று நாங்கள் நம்பினோமோ அந்தப் பயங்கரம் ஒரு கண நேரத்துள் நடந்துவிட்டது. அவி உதுமான் சேரின் தலையில் குடுப்பட்டு கஜூதில் விழுவதுபோல் கிஞ்சாவில் (ஹேருது திசையில்) விழுந்தார். அவரது தலை சிதைந்துவிட்டது.

அந்தக் காட்சியைக் கண்ணால் பார்க்கும் எவருக்குமே பயங்கு அதிகம் வரும். அது எனக்கு மிகுந்த அதிர்ச்சியைத் தந்தது.

அலி உதுமான் சேர் எனக்கு ஆசிரியராக இருந்திருக்கிறார். அவரிடம் நான் ஆங்கிலம் படித்திருக்கிறேன். அவர் சிறந்ததொரு ஆசிரியராக இருந்தார். வகுப்பில் அடிக்கடி மாணவர்களது பெயர்களைச் சொல்லிச் சொல்லித்தான் படிப்பியார். நகைச்சுவையடின் கூடியவகையில் Interest ஆகத்தான் பாடம் நடத்துவார். ஆனால் படிப்பு விஷயத்தில் சரியான கண்டிப்பு. வேலைகளை ஒழுங்காகச் செய்யாவிட்டால் அவருக்குக் கடுமையான கோபம் வரும். பாட விஷயத்தில் எப்படிக் கண்டிப்போ மாணவர்களோடு அதே அளவுக்கு அன்பும் இருக்கமும் கொண்டிருந்தார். ஆங்கிலப் பாடவேளைகளில் அவர் எங்களுக்கு பிரெஞ்சு மொழியைப்பும் படிப்பித்திருக்கிறார். அவர் சொல்லித்தந்த பிரெஞ்சு வாசகங்கள் சில இப்போதும் எனக்கு நன்கு ஞாபகமிருக்கின்றன.

அவர் எனது சொந்த மச்சியைத்தான் திருமணம் செய்திருந்தார். இதனால் அவர் எனக்கு காக்கா முறை. அவருடைய வீடு என் வீட்டிற்குப் பக்கத்தில்தான் இருந்தது. அடிக்கடி பள்ளிக்குப் போகும்போதெல்லாம் நானும் நண்பர்களும் அலி உதுமான் சேரும் ஒன்றாகத்தான் நடந்து போவோம். அப்போது அவர் எங்களது தோள்களில் கைகளைப் போட்டபடித்தான் வருவார். எங்களைக் கண்டதுமே, “அஸ்ஸலாமு அலைக்கும் யா றபீக்” என்றுதான் சொல்லார். ‘றபீக்’ என்றால் நண்பர் என அர்த்தம் என்று அவர்தான் சொன்னார். எனக்கு அவ்வளவாக ஆங்கிலம் தெரியாத ஆரம்ப நாட்களில் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஒரு பேணா நண்பிக்கு என் சார்பாக அவர் கடிதம் கூட எழுதித் தந்திருக்கிறார்.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அரசியற் களத்தில் செயற்படத் தொடங்கிய ஆரம்ப காலங்களில் அலி உதுமான் சேர் கட்சியின் தீவிர ஜயியனாக (Activist) பாடுபட்டார். வீடு வீடாக முலை முடுக்கெல்லாம் சென்று கட்சிப் பிரச்சாரப் பணிக்காக சுதா அலைந்து திரிந்தார். எனக்கு அப்போது பதினாலு, பதினெந்து வயதிருக்கும். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் பற்றி எனக்குப் புரியும் விதத்தில் கதைப்பார். ஒரு நாள் பாடசாலையில் வைத்து ‘முஸ்லிம் காங்கிரஸ்’ கட்சிப் பத்திரிகைக்கு என்னிடம் கேட்காமலேயே சந்தாதாரராக்கி, எனது பெயர் எழுதிய றிசீற்றைக் கிழித்துத் தந்தார். முஸ்லிம் காங்கிரஸ் மீது அதன் ஆரம்ப காலங்களில் எனக்கு ஈடுபாடு ஏற்பட்டதற்கு அலி உதுமான் சேரும் ஒரு முக்கிய காரணியாய் இருந்திருக்கிறார் என்பது இப்போது புரிகிறது. ஆனால் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற சக்தி இன்று வேறு திசைக்குச் சென்றுவிட்டதுபற்றி அலி உதுமான் சேர் இன்று உயிரோடிருந்திருப்பின் என்ன உணர்வுகளைக் கொண்டிருப்பாரோ, அதுவே என்னைப் போன்ற ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களது அபிப்பிராயமுமாக இருக்கிறது.

முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கொள்கை விளக்கப் பிரச்சாரத்தின்போது...

எல். முஸ்தா லெப்பை ஆசிரியருடன்...

அவி உதுமான் கனவுகண்ட முஸ்லிம் காங்கிரஸ் இதுவல்ல. அவர் வியர்வை சிந்தி, கடைசியில் தன் உயிரைக்கூட அர்ப்பணித்தது இப்படிப்பட்ட அரசியல் கட்சியொன்றைக் கட்டியெழுப்ப அல்ல. அவி உதுமானின் லட்சியம் ஒரு கட்சியுள் கட்டுண்டு கிடப்பதல்ல. கடைசிவரைக்கும் நிர்க்கத்திக்குள்ளான இந்த மக்களது விடுதலை குறித்தும் கபீட்சமான எதிர்காலம் குறித்துமே அவர் சிந்தித்தார். அந்த அக்கறையும் பற்றுமதான் இந்த அக்கறைப்பற்று மண்ணின் உண்மையான மைந்தனை, ஒரு உயர்ந்த மனிதனாய்ப் பரிணமிக்க வைத்தது.

அவர் வாழந்த காலகட்டம் முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை மிகவும் சீக்கலானதும், நெருக்குதல்களும் அடக்குமுறையும் மலிந்த துமான ஒரு காலகட்டமாகும். 1985 ல் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக வெடித்த வன்முறைகள், ஆயுதம் தாங்கிய தமிழ்க் குழுக்களின் அடி மனதுள் புதையுண்டு கிடந்த இனவாத உணர்வுகளை வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டு வந்தது. பிற்காலத்தில் முஸ்லிம்களது உயிருக்கும், உடைமைகளுக்கும் - ஏன் தமது பாரம்பரிய வாழிடங்களிலிருந்து விரட்டியடிக்கப்பட்டற்கும் இந்த இனவாத உணர்வே அடிப்படைக் காரணியாய் அமைந்தது நாம் எல்லோரும் அறிந்ததே. இந்த அச்சுறுத்தலை அதன் ஆரம்ப காலங்களிலேயே அடையாளம் கண்டோருள் அவி உதுமானும் ஒருவர்.

நாறிக் கிடக்கும் சுயநல் அரசியலுக்கு சற்றும் வாய்க்கில்லாத, நேர்மையுள்ளம் கொண்ட அவி உதுமான் போன்ற நாணயமிக்க மனிதர்களை அரசியற் களத்துள் நுழைய நிர்ப்பந்தித்த பின்னனிக் காரணி இதுதான். அவரை அரசியலில் குதிக்காதே என்று நண்பர்கள் தடுத்திருக்கின்றனர். அப்போது அவர் கேட்ட ஒரே கேள்வி, “எல்லோரும் இப்படி ஒதுங்கினால் இந்த சமூகத்தைக் காப்பாற்றுவது யார்?” என்பதுதான்.

அல்லாஹ்வின் மீதும், தான் வாழுகின்ற சமூகத்தின் மீதும் உண்மையான நம்பிக்கையும் அக்கறையும் கொண்ட மனச்சாட்சியுள்ள எந்த மனிதனுமே இவ்வாறான இக்கட்டான் ஒரு சந்தப்பத்தில் கைகடிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கமாட்டான். வெறுமனை ஒரு ஓரத்தில் ஒதுங்கி நிற்கும் பார்வையாளாக அல்லாது, தனது உயிரையும் துச்சமாக மதித்துச் செயலாற்றும் தீவிர பங்காளியாகவே அவன் இருப்பான். அவி உதுமான் இப்படிப்பட்ட ஒரு மனிதராகவே இருந்தார். மனிதம் இறந்து கொண்டிருந்த ஒரு காலகட்டத்தில் அவரைப்போன்ற ஒரு சிலரால்தான் அது உயிப்பிக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சில தனி நபர்கள்தான் ஒட்டுமொத்தமான ஒரு மக்கள் தீரினின் கபீட்சமான எதிர்காலத்திற்காக உழைக்கும் மனிதப் புனிதர்கள்.

இளம்வயதில் அக்கரைப்பற்று சின்ன முகத்துவார
வாடிவீட்டில் நண்பர்களுடன்

MAY 89.		1 Monday
10.00		Seilon arrested Ismath and took
10.00		to his Camp. I went to get him released
10.00		But they refused and had to go to
11.00		the H.O. and went to his camp with his
12.00		father and got him released. The SPDC
1.00		doctor gave a chl to take X-ray
2.00		of the chest because he found a hole
3.00		in breathing, due to an arrow hit
		the Seilon's bay. Threatened me to
		the T-phone.
2 Tuesday		
		He went to hospital for treat.

E.N.D.L.F. இனர் அச்சுறுத்தியது பற்றி எழுதிய டயிக் குறியு

இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் காரணமாக இங்கு வந்த I.P.K.F. இனர் வடகிழக்கில் வாழும் முஸ்லிம்களுக்கு சொல்லொண்டு கொடுமைகளை இழுத்தனர். அவர்களது அவருடிகளாகச் செயற்பட்ட தமிழ் இயக்கங்கள் மற்றும் புலிகளது கெடுபிழக்ஞக்கும் முஸ்லிம்கள் முகங்கொடுக்க வேண்டியேற்பட்டது. இந்த அராஜகங்களுக்கெதிராக அவி உதுமான் தூரியமாகக் குரல் எழுப்பினார். மாகாண சபை உறுப்பினராக அவர் இருந்த போது அப்போதைய I.P.K.F. இன் அக்கரைப்பற்றுப் பொறுப்பாளர் கேணவ். நெஞ்சப்பாவுக்கும் அவி உதுமான் சேருக்கும் அடிக்கடி முரண்பாடுகள் எழுந்தன. அதேபோல அவரைச் சுட்டுக்கொண்டு E.N.D.L.F. இன் அக்கரைப்பற்றுப் பொறுப்பாளர் சீலனுக்கும் அவனது குண்டர் படைக்கும் அவி உதுமான் சேருக்கும் இடையே அங்கூடி வாய்த்தாக்கம் ஏற்பட்டது. E.N.D.L.F. இனர் அவருக்கு பல தடவைகள் அச்சுறுத்தல் விடுத்திருக்கின்றனர். 1989. 05. 01 ஆம் திகதிய தனது டயரிக் குறிப்பில் அவர் இவ்வாறு எழுதியிருக்கிறார் : “Seelan’s Boys threatened me on the T. Phone” (சீலனின் பையன்கள் தூாலைபேசி மூலம் என்னை அச்சுறுத்தனர்.) அவி உதுமான் சேருக்கு இவ்வாறான கொலை அச்சுறுத்தல் கள் அடிக்கடி வந்த வண்ணமேயிருந்தன. அந்த நாட்கள் அவருக்கும் தனக்கும் சந்தோஷமில்லாத சோகமான நாட்கள் என அவரது துணைவியார் கூறினார்.

இப்படி ஆபத்தை விலைக்கு வாங்குவதற்கு அவி உதுமான் சேரின் இயல்பான சுபாவமே காரணமாகும். ஏனெனில் அவர் மற்றவர்களது பிரச்சினைகளைத் தளக்கு அந்தியப்பட்ட பிரச்சினைகளாக எடுக்காது, தனது சொந்தப் பிரச்சினைகளாக எடுத்துக்கொள்ளும் இயல்புடையவர். யாருடைய பிரச்சினைகளாக இருந்தாலும் சரி, அவற்றைத் தீர்ப்பதற்காக உடனடியாகச் செயற்படுவாராக இருந்தார். அவர் பின்விளைவுகளை அலசி ஆராய்ந்து, தனது பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்திய பின் செயற்படும் தன்மையுடையவரல்ல. எவ்வரையும் நல்லவரென்று உடனடியாக நம்பும் வெள்ளளவுள்ளத்தவர். இதனால் கபட நெஞ்சம் கொண்ட பலரால் அவர் வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

அவரது நண்பர்களது கூற்றுப்படி, அவர் அசாத்தியமான துணிவுமிக்கவர் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆணால் நீதி, நியாயமென்று அவர் நம்பினால் அதில் துணிந்து தூரியமாக இரங்கி கடைசிவரைக்கும் போராடும் இயல்புடையவர்.

அவி உதுமான் சேரைப் பற்றி அவரது நண்பர்களோடு பேசியபோது பல கவாரஸ்யமான தகவல்கள் கிடைத்தன. அதில் குறிப்பிட்தத்கக் கிடைத்தல், அவர் பல சிறுகதைகளை எழுதி அவை பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருக்கின்றன என்று. அவர் ஒரு சம்பவத்தைக்

கதையாக வடிப்பதில் வல்லவராக இருந்திருக்கிறார். தூதிட்டு வருமால் அவரது சிறுகதைகள் எதையும் வாசிக்கக் கிடைக்கவில்லை.

மேலும், அக்கரைப்பற்றின் முதலாவது பங்கியாக பெரிய பள்ளியின் வரலாற்றை எழுத வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினால் காலிழுங்க பல பெரியவர்களைச் சந்தித்து தகவல் சேகரித்திருக்கிறார். ஆனால் அதை எழுதினாரா என்ற தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை. அதை நண்பர்களுக்குப் புத்திமதி சொல்வது அவரது இயல்பு மற்றும் அதை அநியாயம் செய்யக்கூடாது என்று நண்பர்களிடம் கூறுவாராம். அவர் அடிக்கடி சொல்லும் ஒரு வாக்கியம்: “மடயனோ சேர்வத்தினிறம் குடியிருக்க ஏலாது.” அவரது நண்பர்கள், “அவி உதுமான நூற்று எந்தப் பொம்புளையையும் பாதுகாப்பாக அழுப்பாம்” என்று சொல்வார்களார்.

பீனிசத்தால் அடிக்கடி அவஸ்தைப்படுவராக இருந்தார். இருபதையொட்டிய வயதுகளில் ஒரு முறை அவருக்குக் கடும் காரணத்து வந்து உயிர் தப்புவாரா என்பதே சந்தேகமாக இருந்ததாம்.

அவி உதுமான் சேர் மார்க்க விடயத்தில் மிகுந்த பற்றுத் தேவையும் உடையவராக இருந்தார். ஐவேளையும் தவறாமல் ஓடியும் அவர், தொழுகைக்கான வேளை நெருங்கியதும் உடையுமாத் தோழும் இயல்புடையவராக இருந்தார். ரயில் பெட்டிகளில் சீவுவை விடித்துத் தொழுத் சந்தர்ப்பங்கள் கூட உண்டு என்று அவருக்கு நண்பர்கள் கூறுகின்றனர். தஹஜ்ஜாத் தொழுவதில் அவருக்கு அவாதியாக போடு இருந்தது. அவர் தாராளமாக செலவுசெய்யும் தயான தூதுமானாயார். தனிடம் கையில் காசில்லாவிட்டாலும் செலவளிக்கும் மனம்கொண்டு, முஸ்லிம் காங்கிரஸில் இருந்தபோது நண்பர்கள், “ந கட்சியாக செலவளிப்பவனாயிற்றே உனக்கு ஏதாவது பணக்கார்ப்பம் இருந்தால் எங்களிடம் கேள்” என்று சொன்னால், “எங்குத் தூதுமானால் கட்சிக்குத்தான் காக்தேவை” என்பாராம். எல்லோருக்கும் உதுமான் பண்புடைய அவர் எது செய்தாலும் அது நன்மைக்காகவே இருக்கும் என்பது அவரது நண்பர்களது அபிப்பிராயம்.

ஆங்கிலத்தின் மீது அவருக்கு மோகம் உடைத்தாலும் ஒரு காரணம் இருக்கிறது. அவர் ராஜகிரிய ஆயுர்வேதக் கலைஞரியில் படிக்கும்போது அவருக்கும் ஒரு தமிழ் மாணவனுக்கும்தான் பழங்கில் போட்டி. அவனோடு எல்லாப் பாடங்களிலும் சம்மாப் போட்டுள்ள அவி உதுமான் சேர் தோற்றது ஆங்கிலப் பாத்தில்தான் மீது அவருக்கு வேதனையை அளித்தது. இதையே ஒரு சவாலாகக் கொண்டு ஆங்கிலத்தை மிகவும் உத்வேகத்தோடு கற்று அதில் நம்ம தேவானி பெற்றார். ஆங்கிலம் மீது அவருக்கு இருந்த இந்த ஆர்வங்களான, தப்பாகி அங்கும் யனிநீளின் விதியாக _____

அக்கரைப்பற்றில் 1987ல் ஒரு ஆங்கில பாலர் பாடசாலையை அவர் ஆரம்பிக்கக் காரணமாக அமைந்தது. அதனைப் படிப்படியாக வளர்த்து ஒரு சர்வதேசப் பாடசாலையாக மாற்றும் எண்ணம் அவருக்கு இருந்தது.

அவி உதுமான் பிறந்த ஒருவயதிலேயே அவரது தந்தையும் தாயும் பிரிந்து விட்டமை அவருக்கு மனவேதனையை அளித்திருக்கிறது. இது குறித்து நண்பர்களிடம் அடிக்கடி கவலையோடு பேசுவராக இருந்திருக்கிறார்.

சமூகத்தில் நடக்கும் பிரச்சினைகளுக்குள் நுழைந்து தீர்வு காண வேண்டுமென்று எண்ணம் சதா அவருக்கு இருந்து வந்திருக்கிறது. முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஆரம்ப காலத்தில் U.N.P. யினரின் கெட்டுபிடியால் அவி உதுமான் சேர் ஒரு நாள் மட்டக்களப்புச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

அவி உதுமான் பெரிதாகச் சேவை செய்யவில்லை. அது முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஆரம்ப காலகட்டமாக இருந்ததால் கட்சியைக் கட்டியெழுப்பும் பணியில்தான் அவரது கவனம் இருந்தது. எனினும் ஊரில் பொதுவாகச் செய்ய வேண்டிய பணிகள் தொடர்பாக அவர் பலரிடமும் ஆலோசனை கேட்டிருந்ததாக அவரது நெருங்கிய நண்பர் யூ.எல். அப்துல் றஹிர் லிகிதர் சொன்னார்.

அவி உதுமான் சேரைப் பற்றி ஒரு தப்பான பிரச்சாரம் அப்போது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. “சதோச்” சதுக்கத்திற்கு முன் அப்போது நடந்த U.N.P. கூட்டுமொன்றில் முஸ்லிம் காங்கிரஸினர் கற்களை வீசியிருந்தனர். இதற்குத் தூண்டியது அவி உதுமான் என்பதுதான் குற்றச்சாட்டு. அந்தப் பிரச்சாரம் வெறும் கட்டுக்கதையே. ஏனெனில் அவி உதுமானையும் அவரது இயல்பையும் அறிந்த எவருமே இதை நம்ப மறுப்பார் என்று அவருடன் நெருங்கிப் பழகியவரும் அவரது முறை மாமாவுமான எஸ். முஸ்தபா லெப்பை ஆசிரியர் குறிப்பிட்டார்.

28. 07. 1989 வெள்ளிக்கிழமையன்று (சுடப்படுவதற்கு முன்று நாட்களுக்கு முன்) “உனக்கு ஏதோ நடக்கப்போகிறதென்று என் மனம் சொல்கிறது. கவனமாக இரு. தெற்கும் நாம் இருவரும் சேர்ந்து போட்டோ ஒன்று எடுப்போம்” என்று அவரது ஆப்த நண்பர் ஏ. ஜமால்ஹன் ஆசிரியர் சொன்னபோது, அதை அவி உதுமான் சேர் பெரிதாக அலட்சிக் கொள்ளவில்லையாம்.

மாகாண சபைத் தேர்தலில் குதிப்பதற்காக அவர் தனது ஆசிரியர் தொழிலையே ராஜினாமாச் செய்தார். மாகாண சபை உறுப்பினராக இருந்தபோது சுட எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சேகு இஸ்லதீன்

28 ————— நப்பனி அக்கரும் மற்றுள்ள விதியும்

அவர் உருவாக்கிய English Nursery க்கு முன் மாணவ, மாணவிகள்

தனது மனைவி ஹஸெல்ரா அவி உதுமானுடன்

அவர்களுக்கு உதவியாக இருப்பார் என்பதால் செயின் மாஸ்டரை மாகாண சபை உறுப்பினராக ஆக்க வேண்டும் என்று கூறி, தனது பதவியை ராஜ்ஞாமாச் செய்வதற்கு முன்வந்திருக்கிறார்.

03

அலி உதுமானின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும் அவரது அரசியல் ஈடுபாட்டையும் நுழைகி ஆராய்கிற எவரும், ஒரு சமூக விடுதலைப் போராளியாகவே அவரை அடையாளம் காண்பார். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக அலி உதுமான் ஒரு உயர்ந்த மனிதராக இருந்தார். இந்த மனிதர் முஸ்லிம் சமூக விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றின் ஒரு முக்கியமான நடுகல்லாகும்.

அலி உதுமான் பிரதிநிதித்துவம் செய்தது ஒரு கட்சியின் கருத்தையல்ல. மாறாக ஒரு சமூகத்தின் உணர்வுகளையும் அலிலானேகளையுமிழு. அதனால்தான் இந்த சமூகத்தின் வரலாற்றில் மறக்கப்படமுடியாத போராளியாக அவர் இன்று நினைவு கூரப்படுகிறார்; எதிர்காலத்திலும் நினைவுகூரப்படுவார்.

“அரசியல் ஞானி என்பவன் நாட்டின் சேவைக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்ட அரசியல்வாதி. அரசியல்வாதி என்பவன் தன்னுடைய நலனுக்காக நாட்டைப் பயன்படுத்தும் அரசியல் ஞானி” என்று மேடம் டி பாம்படோர் என்பவர் சொன்னார். அலி உதுமான் கடைசிவரைக்கும் அரசியல் ஞானியாகவே இருந்தார் என்பது எங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

யார் மறுத்தாலும் மறுக்காவிட்டாலும் அலி உதுமானுக்கு வரலாற்றில் தரப்பட வேண்டிய இடம் தரப்பட்டேயாகும். உயர்ந்த குறிக் கோளும் தாய்மையான எண்ணமும் அவரிடம் சதா குடிகொண்டிருந்தது. கடைசிவரைப் போராடும் குணாம்சமே அவரது உயிரைக் குடிக்கவும் காரணமாய் அமைந்துவிட்டது. எனினும் அவர் ஷஹ்ரதாக மரணித்திருப்பது எக்கு ஆறுதலை அளிக்கிறது. அலி உதுமானின் இழப்பை ஈடு செய்வது இந்தத் திருப்பியோன்று மட்டும்தான். அவரின் எதிர்பார்ப்பை, குறிக்கோளை முன்கொண்டு செல்வதே நாம் அவருக்குச் செய்யும் உயர்ந்த உதவியாகும்.

~ ஸ்ரீராஜ் மஷ்டுஹார்

இன்னும் பல அலி உதுமான்கள் தோன்ற வேண்டும்

அக்கரைப்பற்றின் வீவரலாற்றின் தியாகின் பட்டியலில் சகோதரர் அலி உதுமான் அவர்கள் முதலிடத்தை வகிக்கிறார். அவரின் இழப்பு அக்கரைப்பற்றுக்கு ஈடு செய்ய முடியாத இழப்பாகும். வெந்தாலும், அவரின் இழப்பிற்கான காரணம் அல்லாஹ்வகுக்கு மிக விருப்பாகவாகும். முஸ்லிம் சமூகத்தைத் தாக்கி அறிக்க வரும் எதிரியில் பிரதான தலைவாசலில் நெஞ்சுரத்தோடு முன்னிற்பவர் ஷஹ்ரதாகவாம். ஆனால் அவர் அல்லாஹ்விடம் இருந்து பெறும் சன்மானம் கங்கானம் இந்த கவன வெகுமதிக்காக சகோதரர் அலி உதுமான் அவர்கள் துவக்க அர்ப்பணம் செய்ததானது அல்லாஹ்வின் நாட்டமாகும். இப்பாக்கியங் எல்லோருக்கும் கிடைப்பதில்லை. அப்படிக் கிடைத்தால் அது அங்காலம் செய்யும் பேரருளாகும்.

அவர் ஷஹ்ரதாகி 10 வருடங்கள் கழிந்துவிட்ட பின்னாலும் அவரின் பசுமை நினைவுகள் எம் கண்களில் இருந்து இந்தும் அகலவில்லை. அவர் நிலைநாட்டிய பல முன்மாதிரிகள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்றை மாத்திரம் உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

1988 ஆம் ஆண்டு குறிப்பாக அம்பாரை மாவட்ட முஸ்லிம்களுக்கு பெரும் சோதனை மிக்க காலமாகும். இலங்கையில் வைத்தியில் இந்திய அமைதிப்படை நிலைகொண்டிருந்தபோது அம்பாரைகள் துணையுடன் ஆயுதம் தாங்கிய E.P.R.L.F. இயக்கமும், மற்றுமொரு ஆயுதம் குழுவான E.N.D.L.F. இயக்கமும் எமது பிரதேச முஸ்லிம்களை ஆபத்தி செய்ய துடியாய்த் துடித்தது. இது அவர்களால் முஸ்லிம்களுக்கு ஹிராக் விடுக்கப்பட்ட சவாலாகும்.

இலங்கை அரசின் நியாயாதிக்க உரிமையை அப்படியே குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டு இந்தியப் படையின் அதைகொண்டு அவ்விடு இயக்கத்தினரும் நீதிமன்றங்களை நிறுவி வழங்குகளை விசாரித்தனர். இதற்கு தமிழ் சமூகம் உடன்படலாம். ஆனால் முஸ்லிம் சமூகம் அதை ஒருபோதும் அங்கீகாரிக்கக் கூடாது. அப்படி அங்கீகாரிப்பதானது அல்லது அவர்களின் துப்பாக்கிக்கு அங்கி மொத்தம் சாதிப்பதானது முஸ்லிம் சமூகத்தின் உரிமையை விட்டுக் கொடுப்பதாகவே முடியும். அப்படி விட்டுக் கொடுத்தால் அது முஸ்லிம்களின் ஏனைய உரிமைகளிலும் அவர்கள் வகுபோத் துவக்க செய்வதாக அமைந்துவிடும். இந்த உரிமைப் போராட்க கடந்துக்கணன் சகோதரர் அலி உதுமான் அவர்கள் வீரகொண்ட சிங்காக அங்கீகாரின் முன்வைத்தார். எப்படித் துருக்கித் தொப்பிப் போராட்டத்தை மறைத்த தலைவர் சட்ட வல்லுளர் அப்புல் காதர் அவர்கள் ஆக்கியேறுக்கு துப்பாகி அக்கரும் மன்றினின் விழிப்

எதிராக முன்வைத்து வெற்றி பெற்றாரோ அதே போல் சகோதரர் அவி உதுமான் அவர்கள், “முஸ்லிம்களின் பிணக்குகளை வழக்குகளை விசாரித்து தீர்ப்பு வழங்கும் அதிகாரத்தை நாம் உங்களிடம் தரமாட்டோம்” என்று அவர்களிடம் ஆணித்தரமாக எடுத்துரைத்து இறுதியில் வெற்றிபெற்றார். முஸ்லிம்களின் வழக்குகள் வேறாக்கப்பட்டு அந்த அதிகாரம் முஸ்லிம்களிடம் மீளாகிக்கப்பட்டது.

அக்கரைப்பற்றில் அறிஞர் பெருமக்களைக் கொண்ட ஒரு நியாயச் சபை சகோதரர் அவி உதுமான் அவர்களினால் உருவாக்கப்பட்டு அங்கையில் முஸ்லிம்களது வழக்குகள் சிறிது காலம் விசாரிக்கப்பட்டு அழல் நடத்தப்பட்டு வந்தது. அந்த நியாய சபையில் நானும் ஒரு உறுப்பினராக இருந்து பணி செய்ததை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் எண்ணிப் பார்க்கிறேன்.

சகோதரர் அவி உதுமான் அவர்களின் இப்போராட்டம்தான் அப்பயங்கரவாத இயக்கத்தினர் அவர் மீது வெறுப்புக்கொள்ள முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாகும். சகோதரர் அவி உதுமான் அவர்கள் இன்றுவரை உயிருடன் இருந்திருந்தால் இன்னும் பல சமூக உரிமைப் போராட்டங்களை முன்னின்று நடத்தி வெற்றிபெற்றிருப்பார் என்பது தின்னம். அவரைப்போன்ற ஒருவர் எம் மத்தியில் இல்லாதது அக்கரைப்பற்றுக்குப் பெரும் இழப்பாகும். இன்று அக்கரைப்பற்று அரசியல் அனாதையாக்கப்பட்டு விட்டது. அவரைப் போன்று பல அவி உதுமான்கள் உருவாக வேண்டும் என்பதே எமது பிரார்த்தனையாகும்.

செயலாளர்
அகில இஸங்கை இஸ்லாமிய அறைப்புப் பேரவை.

அவி உதுமானின் பிள்ளைகளான அவிஅக்ரம், ஹானி, றுஸ்னி

அலி உதுமான் சேர் பல்லாரிரம் மந்தைகளின் மத்தியில் பாரம் குமந்தவோரு மனிதுன்!

1987 அக்கரைப்பற்று மத்திய கல்லூரி - ஒரு பாடசாலைத் தினத்தில் எமது பாடசாலைக்கு ஒரு புதிய ஆசிரியராக அலி உதுமான் வந்தி ருந்தார். நண்ட நெந்திய உருவம், முகத்தில் துங்கக் கல்வி பிறேம் போட்ட கண்ணாடி, நண்ட சிகையின் அர்த்தியான முழுமொழி, அரைக்கை சேட், பழக்கம் புதிதும் இல்லாத பாரிலிருந்து சீட் உயர்ந்து நிற்கும் துவிச்சக்கர வண்டி - இவைகளுடன் தனக்குள்ளே காலங்கு கொண்டிருக்கும் உணர்வை வெளிப்படுத்த, வேசம் வேண்டாத முகம். வெளிப்பார்வையில் கிண்டலும் பரிகாசமும் சேர்ந்து முகத்தில் இழையோடும், கோமாளித்தனத்தை வென்ற ஆனால் வெளிப்படுத்தும் அங்க அசைவுகள்.

யார் இவர்?

கிழக்கின் வெயில் கட்டெரிக்காத தோல், சிவப்புச் சரிம் - எங்கே இவர் இத்தனை நாள் இருந்தார்? இதுதான் எனக்குள் ஏழுமிய கேள்வி

“அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்!” பாடசாலைக்குள் கழுங்கு நின்றும் காற்று - மந்திரம்போல் இவ்வார்த்தை ஒவிக்கத் தொடங்கியது. அனைத்திலும் தனக்குரிய நேர்த்தி - வாத்தியார் என்றால் கையில் பிரம்பும் வாயில் அதட்டலும், பயமுறுத்திக் கொண்டிருந்த குழலில் - பூப்போல் ஒரு வாத்தியார். எங்கள் பாடசாலைத் தோட்டதில் வாழ, எப்போது இப்படியொரு பூ மலர்ந்தது?

எட்டநின்று கண்டது இவை கிட்ட வந்து கண்டு, அதிர்ந்து, ஆகர்ஷிக்கப் பட்டு, சகோதரனாகி, நண்பனாகி, பின் அருடு நின்றதெல்லாம் பின்னால் வந்தவைதான்.

“என் பெயர் அலி உதுமான். நான் வெளிநாட்டில் இருந்துவிட்டு இப்போதுதான் ஊர் வந்திருக்கிறேன். இன்றிலிருந்து நான்தான் உணவுகள் வகுப்பாசிரியர்.” அந்த உயரமிக்க உருவம் பேசிக்கொண்டிருந்து பின் வரிசைக்கு முதல் வரிசையில் இருந்த எனக்குள் எதோ ஒரு உணர்வு சுருணையிலிருந்து பீற்றிட்டு என் உடம்பு முழுதும் காறியது. பாடசாலை, மாணவர்களை அடைத்துவைக்கும் மதியாக வரையாக சிறைக்கூடம் என்ற என் எண்ணத்தின் பிம்பம் மீது முதல் கொடுப்பது தொடங்கியது.

நமது பாடசாலை, புத்திள்ளித்தனத்தின் மீதுள்ள ஆசிரியர் - மாணவர்களுக்கு இடையேயான பெரும் கவரை அலி உணவுக்கு ஆசைப்பட்டார். அந்த ஆசையின் பிரதிபலனாய், என்னால் அவனு

துபங்கி அங்கும் யளிநினின் விழிப்

நெஞ்சுக்கழிந்தது. நானும் ஒரு மையப் புள்ளியில் சந்தித்தோம். நமது சமூகத்தின் அடிமைத் தலையை உடைத்தெறிய வேண்டுமோ அவருள் கண்ணரிந்து கொண்டிருந்த ஜாவாலையை நான் கண்டேன். இத் துரிசுள்ளது அவர் மரணத்து இறதி முச்ச வரை அவரின் வாழ்வாகவிருந்தது!

போலிப் பூட்சிவாதிகள் இப்போது நிரம்பிவிட்டார்கள். இப்போலிப் பூட்சிவாதிகள் அப்போதும் இருந்தார்கள்தான் அதற்காக வேண்டி உண்மைப் பூட்சிவாதிகள் அன்று இல்லையென்கிணங்க சொல்லிவிட முடியாது! அன்று அவி உதுமான் இருந்தார்! அவர்தான் இந்த மிகப்பெரிய உண்மைக்கு அரிய சாட்சி! அவரது மரணத்தின் கதைதான் இந்த நடுகைக் கல்.

வாஞ்சிநாதனை இலக்கியத்தில் சந்தித்த நான், எனது மண்ணில் ஒரு வாஞ்சிநாதனையும் கண்டேன். என மானசீக்க கனவின் நிலைம் அவராக இருந்தார். மூச்சும் பேச்சும் அவருக்கு சமூகமென்றே இருந்திருக்க வேண்டும். இல்லையெனில் அவர் அப்படி வாந்திருக்கத் தேவையுமில்லை; இருந்திருக்கத் தேவையுமில்லை.

கிழக்கு முஸ்லிம்களின் விடுதலை விருட்சத்தில் முதல் பூத்த தியாகப்படு அவர்.

அவி உதுமான் இந்த சாக்கடை அரசியலுக்குள் வந்திருக்க வேண்டியவர் அல்ல; ஆனால் அவர் வந்துதான் ஆக வேண்டிய கால நிலைப்பந்தம் அவர் தோள் மது ஏற்றப்பட்டது - ஒட்டு மொத்தமாக இந்த சமூகத்தின் கலையை அவர் தன் தோள் மது பாரமாகச் சமந்தார் - மரணமெறும் சிலுவையில் காலம் அவரை அறைந்தது. நமக்குள் பலர் முண்டியாத்து நின்று இந்த சமூகத்தின் பாரத்தை குமக்கின்றோம் என்ப பாசாங்குகாப்பு திருகோணமலையிலும், கொழும்பிலும் அரசியல் விபாகாத்தில் ஈடுப்புக் கொண்டிருந்தபோது அவி உதுமான் மட்டும் மக்களுடன் மக்களாக இருந்தவர். E.N.D.L.F., E.P.R.L.F. போன்ற எதேச சாதிகார கொலைகாரர் களின் துப்பாக்கிகளுக்கும், அதிகாரத்திற்கும் அஞ்சாது போராட்டார். அந்த விட்டுக்கொடுப்பற்ற அவரின் போக்கு அவரை கவனத்திற்குப்பிவராக்கியது - கறைபடியாத தியாகியாக்கியது, எந்கால சமூகத்திற்கு வரலாறாக்கியது!

அவர் அரசியல் மேடைகளிலும், தேர்தல் காலங்களிலும் மட்டும் நிலைவூர்ப்படுவரல்ல; இந்த மகாணின் தியாகத்தை வெறும் வாக்குகளுக்காக யாரும் மலினப்படுத்திவிடக் கூடாது.

அவி உதுமான் சேர்; வழிகாலத்தில் வெங்கம்போகும் முஸ்லிம் தேசப் பூட்சிக்கு நிரந்தரமான துணைகளும், துணையாகவும் இருப்பார்! அவரின் மரணம் தந்த உரம் நமது சமூகத்தின் முதுகில் உள்ள வகைவுகளை நியிர்த்துவதற்கும் நமது போராட்டம் வெற்றிபெறுவதற்கும் உதவ வேண்டும்.

କୁର୍ମାଜୀବି
କୁର୍ମାଜୀବି
କୁର୍ମାଜୀବି

ମହିମୁନ୍ତ ରାଜୀବ
ଶିଥାଳ ଅଲ୍ଲମୁନ୍ତ ଶିଥାଳ
ପଞ୍ଚୋ ଦେଖିଯା
ଶାରୀରକ ଏତିବି
ଶଂତ ନୁହାଯା
ଆସିବାର
ଉତ୍ତମାଳା ଅଲ୍ଲମ୍ପ
ଶିରାଜ ମହିମୁନ୍ତ
ରାଜୀବ

କୁର୍ମାଜୀବି
କୁର୍ମାଜୀବି
କୁର୍ମାଜୀବି

କୁର୍ମାଜୀବି

କୁର୍ମାଜୀବି

କୁର୍ମାଜୀବି

କୁର୍ମାଜୀବି

କୁର୍ମାଜୀବି

କୁର୍ମାଜୀବି

କୁର୍ମାଜୀବି

କୁର୍ମାଜୀବି

କୁର୍ମାଜୀବି

କୁର୍ମାଜୀବି

କୁର୍ମାଜୀବି

କୁର୍ମାଜୀବି

சென்று திரும்பா என் நண்பனின் கதையை
எமது மண்ணிலே
துயருடன் அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

அவனது பெயர்...

அவனது பெயரைக் குறிப்பிட வேண்டாம்.
எம் இதயங்களில் அச்சொல்
புனிதமாய் இருக்கட்டும்
சாம்பலைப் போல் காற்று அதனையும்
அள்ளிச் செல்ல விடவேண்டாம்.
ககப்படுத்த முடியாத ஒரு காயமாக
அவனை எங்கள் இதயத்தில் இருத்துவோம்.
அன்புள்ளோரே, அனாதைகளே
நான் விசாரப்படுகிறேன்.

அவனது பெயரை மறந்து விடுவோம் என்றஞ்சகிறேன்.
அவனை மறக்க நான் அஞ்சகிறேன்
மாரி மழையிலும் புயலிலும்
எம் இதயக் காயங்கள் உறங்குதல் கூடும்
என நான் அஞ்சகிறேன்.

அவனது வயது...

மழையை நினைவுசூரா ஓர் அரும்பு அவன்
நிலவொளியில் காதல் பாட்டுப் பாடியதில்லை அவன்
காதலிக்காகக் காத்திருந்து
கடிகாரத்தை நிறுத்தியதில்லை அவன்
அவனது கரங்கள் கவராகுகே யான்றியும் தழுவியதில்லை.
ஓர் உந்தும் வேட்கையை
அவன் விழிகள் என்றும் தொடர்ந்ததில்லை
அவன் ஒரு பெண்ணை முத்தமிட்டதேயில்லை.
ஒருத்தியட்டனும் சல்லாபித்ததுமில்லை
அவனது வாழ்வில் இருமுறை மட்டுமே
ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து ஆ! என வியந்தான்
ஆனால் அவனோ, அவனைப் பொருப்படுத்தியதில்லை.
அவனோ முதிரோ இளைஞர்
அவனை அடையும் வழி அவன் இழந்தான்
நம்பிக்கையையும் அதுபோல் இழந்தான்

எங்கள் மண்ணிலே
 அவனது கதையைக் கூறுகின்றனர்.
 அவன் ஓடி மறைந்தபோது
 அவனது தாயிடம் விடைபெறவில்லை.
 நண்பாகளைச் சந்திக்கவில்லை.

அச்சத்தைத் தணிக்கும் செய்தி எதனையும்
 விட்டுச் செல்லவில்லை.
 வழிபார்த்திருக்கும் அவனது தாயின்
 நீண்ட இரவுக்கு விளக்கேற்றும்
 ஒர் சொல்லைத்தானும் அவன் கூறிச் செல்லவில்லை.
 அவனது தாயோ ஆகாயத்தோடும்
 அவனது தலையணை, அவனது பெட்டி
 என்பவற்றோடுமே பேசுகின்றாள்.

அவன் தன் துயர்நிலையில் சொல்லுவான்:
 “இரவே, நட்சத்திரங்களே, கடவுளே, முகிலே
 பறந்து செல்லும் என் பறவையைக் கண்ணர்களா?
 சுடரும் இரு தாரகை அவனது கண்கள்.
 இரண்டு பூக்கூடைகள் அவனது கரங்கள்
 அவனது மார்பு நிலவுக்கும் நட்சத்திரங்களுக்கும்
 தலையணையாகும்.
 காற்றும் மலரும் ஆடும் ஊஞ்சல் அவனது கேசம்
 பிரயாணத்துக்கு இன்னும் தகுதிபெறாத
 பிரயாணியைக் கண்ணர்களா?
 உணவு எடுத் துக் கொள் எாது அவன்
 கென்றுவிட்டான்
 பசி வரும்போது அவனுக்கு யார் உணவுளிப்பார்?
 அன்னியனான் அவனுக்கு, வீதி அபாயங்களில்
 யார் அனுதாபம் காட்டுவார்
 என் மகன், என் மகன்”

இரவே, தாரகைகளே, தெருக்களே, முகில்களே
 அவனுக்குச் சொல்லுங்கள்:
 எம்மிடம் விடையில்லை.
 கண்ணீரை, சோகத்தை, கஷ்டங்களை விட
 பெரியது காயம்.
 உண்மையை நீ தாங்கமாட்டாய்
 ஏனெனில் உனது மகன் இறந்து விட்டான்
 தாயே
 கண்ணீரை முடித்து விடாதே.
 கண்ணீருக்குத் தேவையிருப்பதால்

துயங்கி அங்கும் மனினின் விழிய் ——————

ஒவ்வொரு மாலை நேரத்துக்கும்
அதில் கொஞ்சம் வைத்திரு.

மரணத்தினால் பாதைகள் நெரிசலடையும்போது
உன் மகன் போன்ற பிரயாணிகளால்
அவை மறிக்கப்படுகின்றன.

நீ உன் கண்ணிரைத் துடைத்து
முன்னர் இறந்து, அன்புக்குரிய அகதிகளின்
நினைவுச் சின்னங்களாக
எமது கண்ணிரில் சிறிதை எடுத்துக்கொள்வாய்.

பாத்திரத்தில் சிறிது கண்ணிரை வைத்திரு
சிலவேளை

நாளை அவனது தகப்பனுக்காக
அல்லது அவனது சகோதரனுக்காக
அல்லது அவனது நண்பன் எனக்காக
நாளைக்கு எங்களுக்காக
இரு துளிக் கண்ணிரை வைத்திரு.

எனது நண்பனைப் பற்றி
எமது மண்ணிலே அழிகம் பேசுகின்றனர்.
எப்படி அவன் சென்றான்
எப்படி அவன் திரும்பவே இல்லை
எப்படி அவன் தன் இளமையை இழந்தான்.

துப்பாக்கி வேட்டுக்கள்
அவன் மார்பையும் முகத்தையும் நொறுக்கின
தயவு செய்து மேலும் விபரணம் வேண்டாம்.
நான் அவனது காயங்களைப் பார்த்தேன்
அதன் பரிமாணங்களைப் பார்த்தேன்
நான் நமது ஏனைய குழந்தைகள் பற்றி
எண்ணுகிறேன்.
குழந்தையை இடுப்பில் ஏந்திய
ஒவ்வொரு தாயையும் பற்றி எண்ணுகிறேன்.

அன்புள்ள நண்பனே,
அவன் எப்போது வருவான் என்று கேட்காதே
மக்கள் எப்போது கிளர்ந்தெழுவார்கள்
என்று மட்டும் கேள்.

மஹ்மத் தாவீஷ்
தமிழில் : எம்.ர. நுஹான்.

துப்பாக்கி அக்கரும் மனினின் விதியும்

பாறையிலோர் உருவாம்

ஓ, அவனை நன்றாக அறிவேன்
 அவனுடனும் அவனுடைய தங்கமான உத்தியாள
 தன்மையுடனும்
 வருடக்கணக்கிற பழகியிருக்கிறேன்.
 அவன் களைப்புற்ற ஒரு மனிதன்
 தன் தந்தை, தாய்
 தன் மக்கள், மருமக்கள்
 கடைசியாக வந்த சம்பந்திகள்
 தன் வீடு, கோழிகள்
 பாதி திறந்த சில புத்தகங்கள்
 அனைத்தையும் பரவாவாயில் விட்டு வந்தவன்
 அவனை வாசலுக்கு அழைத்தனர்
 கதவைத் திறந்ததும் அவனைப் பொலினார் ஜான் சென்றனர்
 அவர்கள் அவனை உதைத்த உதையில்
 பிரான்சிலும், டென்மார்க்கிலும், ஸ்பெயினிலும் இந்துஸ்திளூ
 திரிந்தபோது இரத்தங்கக்கினான்
 அவன் இறந்தபோனான் அவன் முகத்தைக் காண்தது
 நான் நிறுத்தினேன்
 அவனது உன்னதமான மெளனத்தை நான் கேட்கு
 முடிவு கைந்தது
 திட்டிரென ஒரு நாள்
 வெண்பனி பரவக் கடுமையாகக் காற்றிடத்த ஒரு இருக்கின்
 மென்மையான போர்வை மூட மலை மநு
 குதிரை மேல் அமர்ந்து, அங்கே நெடுஞ்செலவு
 நோக்கினேன்
 அங்கே என் நண்பன்
 அவனது முகம் கல்லில் உருவாகியிருந்தது
 அவனது உருவம் கொடிய பருவ நிலைக்குப் பயிப
 பறுத்தது
 அவனது நாசியிற் காற்று
 அல்லவுக்குள்ளானோரின் முனகலைத் திட்டித்தது
 நாடு கடத்தப்பட்டவன் அங்கு தரைக்கு வந்தான்
 கல்லாய்ச் சமைந்து தன் தாய் நாட்டில் வாழ்விடான்.

பாலை பேரு
 ரமிந்த் ராமி.

அவனை நாம் சுமந்து சென்றபோது
 முரக்கள் ஒலிக்கவில்லை
 சோக கீழமும் இசைக்கவில்லை
 அவனைப் புதைத்து இடத்தில்
 எவரும் அஞ்சலி வேட்டுத் தீர்க்கவில்லை.
 நட்ட நடு இரவில்
 அழுது வழிந்த நிலவொளியில்
 சத்தமே கேட்காமல்
 அவன் புதைகுழியை அகற்றதோம்

அவன் வீர நெஞ்சத்தை
 சவப்பெட்டி எதுவுமே மூடவில்லை
 துணியில் கூட அவனைச் சுற்றவில்லை
 மாவீரன் ஒருவன் ஒய்வெடுப்பது போல்
 குருதி ஊறியவுடையோடு
 அவன் நிமிர்ந்தே கிடந்தான்
 அஞ்சலிகள் கருக்கமாய் செய்தோம்
 துக்கமாய் ஒரு வார்த்தையும் பேசவில்லை
 மரணத்தில் உறைந்திருந்த முகத்தைப் பார்த்தபடி
 நாளைய நினைவுகளில் தோய்ந்திருந்தோம்

ஒடுங்கிய அவன் இறுதிப் படுக்கையை அகற்றது
 தலையணையை மென்மையாக்கும் வேளை
 நாளை இந்த இடத்தை எதிரி மிதிக்கலாம்
 நாம் எங்கோ தூர இருப்போம்
 என்று நினைவுகள் உறுத்தின
 நாங்கள் செல்வதற்கான நேரம் வந்தது
 தூரத்தே எதிரியின் வேட்டுக்கள் கேட்டன.
 மெதுவாய் நாம் அவனை இறக்கி வைத்தோம்
 அஞ்சல் வரியும் பொறிக்கவில்லை
 நினைவுக் கல் கூட நாட்டவில்லை
 அவன் மகிழ்மயில் அவனைத் தனியே விட்டு
 அமைத்தியாய் எழுந்து நடந்தோம்.

சார்ஸ் வூஸ்பீ
 தமிழில் : குழல்

இதுவல்ல!

கறை படிந்த வெளிச்சம்

இரவு குதறித் துப்பிய விடையல்

இதுவல்ல

எனது தோழர்கள் தாகங்கொண்டு தேவையெல்லாம்

தெளிந்த விடையல்

இதுவல்ல

பரந்து விரிந்த வாளத்தின் கால்வெளியில்

தாரகை நிலைத்து நிற்கும்

இலக்கொன்று இருக்கும்!

பொங்கிப் பெருகும் இரவின் அலைகள்

அமைதி கொண்டு கழுவிச் செல்லும்

கரையொன்று இருக்கும்

இதயச் சுமையை ஏற்றிவரும் ஒடம்

தங்கி இளைப்பாறும் துறையொன்றிருக்கும்

என்று

எனது தோழர்கள் தாகங்கொண்டு தேவையெல்லாம்

தெளிந்த விடையல்

இதுவல்ல!

புரியாத புதிராய் வாலிப் ரத்தம்

தமுவத் தூண்டும் கரங்கள்

கிறங்கிப்போன பார்வைகள்

அன்பும் அழுகும் தொட்டுவிடும் தொலைவில்—

இருந்தும்

காவுகொடுத்த காதல்கள் எத்தனை?

விடையிலின் சூர்யிகு ஸ்ரப்பிற்கு

காவு கொடுத்த காதல்கள் எத்தனை?

நிராசையின் உள்ளார்ந்த சோகம்;

இம்சை தரும் களைப்பு.

இருள் பிரிந்துவிட்டது

தூய ஒளி வந்துவிட்டது

இலக்கை அடைந்துவிட்டோம்

சொல்கின்றார் சிலர்.

எம்மைத் தாக்கிய சோகச் சூழல்

எல்லாவற்றையும் மாற்றிவிட்டது.

ஒன்றூட்டின் உற்சாகத்திற்கே
 நாம் அனுமதியளித்தோம்
 பிரிவினையின் வதைப்பிற்கு
 யார் அனுமதியளித்தது?
 சிதைந்த நரம்புகள்
 பணித்த கண்கள்
 நெருப்பில் வீழ்ந்த இதயங்கள்
 பிரிவினை நோய்க்கு மருந்தேது?

இளங்காலைத் தென்றல்
 எங்கிருந்து வீசும்?
 எங்கே சென்று ஒயும்?

விளக்குச்சுடர் விரக்தியுடன் அசைந்தாடும்
 இரவு என்றும்போல் கனத்திருக்கும்
 இதயமும் மனதும் விடுதலையடையும்
 நேரம் இன்னும் வரவில்லை.

நெடிய பயணம் தொடரட்டும்
 இலக்கு இதுவல்ல.

அடுக்கல், 1947

:பைஸ் அஹ்மத் :பைஸ்
 தமிழ்ல் : ராஜன்

துப்பாக்கி அரக்கரும் மனிதனின் விதியும்

நாளையக் கனவுகள் இன்று கலைந்தன
நேற்றைய உணர்வுகள் இன்று சிதைந்தன.
காக்கி உடையில்
துப்பாக்கி அரக்கர்
தாண்டவம் ஆழனர்
ஒருபெரும் நகரம் மரணம் அடைந்தது.

வாழ்க்கையின் முடிவே மரணம் என்போம்
அயின் எமக்கோ
மரணமே எமது வாழ்வாய் உள்ளது.

திருவிழாக் காணச் சென்றுகொண்டிருக்கையில்
படம் பார்க்கச் செல்லும் பாதி வழியில்
பஸ்நிலையத்தின் வரிசையில் நிற்கையில்
சந்தையில் இருந்து திரும்பி வருகையில்
எங்களில் யாரும்
கடப்பட்டு இறக்கலாம்
எங்களில் யாரும்
அடிப்பட்டு விழலாம்.

உத்தரவாதம் அற்ற வாழ்க்கையே
மனிதனின் விதியா?
அடக்குமறைக்கு அடிபணிவதே
அரசியல் அறமா?

அதை நாம் எதிர்ப்போம்!
அதை நாம் எதிர்ப்போம்!!
எங்களின் தேவை;
மனிதனுக்குரிய வாழ்க்கை உரிமைகள்.
மனிதனுக்குரிய கெளரவம்
வாழ்க்கைக்கான உத்தரவாதம்.

யார் இதை எமக்கு மறுத்தல் கூடும்?
மறுப்பவர் யாரும் எம் எதிர் வருக!
காக்கி உடையில்
துப்பாக்கி அரக்கர்
தாண்டவம் ஆடுகே!

போராடுவதே மனிதனின் விதி எனில்
போராட்டத்தில்
மரணம் அடைவதும் மகத்துவம் உடையதே.

எம்.ர. நூலாம்

துப்பாக்கி அக்கும் யனிதனின் விதியும்

41

அவர்களுடைய இரவு

நிழலே இன்றி
வெயில் தகிக்க
நெஞ்சும் பகல் பொழுதில்
தனியாக ஒரு காகம்
இரங்கி அழும்.

வேலி முருங்கையும்
மௌனமாய் இலையதிர்க்கும்
அரவமொடுங்கிய
நன்னிருவகள்.
ஆள்காட்டி மட்டும்
ஒற்றையாய்க் கூச்சவிடும்
சேலைக் கொடியில்
அவனது வேட்டி ஆடும்...
நெஞ்சில் திசில் உறையும்;
விழித்தபடி தனித்திருத்தலில்
மனம் வெந்து தவிக்கும்.

அன்றைய முன்னிரவில்
நெஞ்சில் அழுப் பதிந்தவை
மீண்டும் கருக்கொள்ளும்;
அச்சம் கண்டியிமுக்கும்.

அந்த இரவில்
இருள் வெளியே
உறைந்து கிடந்தது
ஜந்து ஜீப்கள்
ஒன்றாய்ப் புழுதி கிளப்பின
சோளகம் விசிறி அடித்தது
என் ஆழம்பதில்
அச்சம் திரளாய்
எழுந்து புரள்
அவனை இழுத்துச் சென்றனர்.

பல்லிகள் மட்டும்
என்னவோ சொல்லின
சுரைத்தகரமும் அஞ்சி, அஞ்சி

மெதுவாய்ச் சடசடத்தது.
காலைச் சுற்றிய குழந்தை
வீறிட்டமுதது.
விடுப்புப் பார்க்க
அயலவர் கவனர்.

நீட்டிய துவக்குகள்
முதுகில் உறுத்த அவன்,
நடந்தான் அவர்களுடன்
அந்த இரவில்
ஜம்பது துவக்குகள்
எந்திய கரங்கள்
என்னுள் பதித்த கவடுகள்
மிகவும் கணத்தவை.

அந்த இரவு
அவர்களுடையது.

2018

பொனி அன்று மனினின் விழுப்

ஸெய்த்தூன்

அுவேசம் மிகுந்த - மெலிதான் சோகத்தில்
ஸெய்த்தூன் பற்றிய துயரச் செய்தியை
இங்கு பகிர்ந்துகொள்கின்றனர்
எங்கள் ஊரின் எல்லாத் தெருக்களிலும்
எல்லா ஒழுங்கைகளிலும் வேலியோரங்களிலும்
எல்லா நாற்காலிகளிலும்
நட்சத்திரங்கள் பூத்த இரவுகளிலும்
அனை தகிக்கும் பகல் பொழுதுகளிலும்
ஸெய்த்தூன் பற்றியே அதிகம் பேசுகின்றனர்
மழைபொழிகையிலும் காற்று வீசுகையிலும்
சிறுவர்கள் கூட அவளையே ஞாபகம்
செய்கின்றனர்

எங்கள் ஸெய்த்தூன்
ஓர் அதிகாலை!
ஒரு புவரக மொட்டு!
பெளர்ணமி ராத்திரிப் பணித்துளி!
நயம் மிகுந்த நல்ல கவிதையின் ஞாபகமுட்டல்!
மயான அமைதி பூத்த
ஒரு சோகமான அதிகாலையில்.
நான் ஊருக்குள் நுழைந்தபோது
ஸெய்த்தூன் பற்றிய துயரச் செய்தியை
அவர்கள் எனக்குரைத்தனர், கண்ணோரோடு!

துப்பாக்கிகள் உரத்துப் பேசிய
ஓர் அந்திக் கருங்கலில்
அவளை நாங்கள் இழந்திருந்தோம்
பதினேழு வயதான எங்கள் ஸெய்த்தூன்
எந்தப் போராளியையும் அறிந்திருக்கவில்லை.
யாரையும் காட்டிக் கொடுக்கவில்லை

அனாலும்
நாட்பாத ஒரு கோழிக் குஞ்சைப்
பருந்து தூக்கியதுபோல்
அவர்கள் தூக்கிச் சென்றபோது
யாருக்கும் தெரியாது
ஷன் எல்லையைச் சுற்றுத் தாண்ட
சேலை இருந்தது
மேல் சட்டை இருந்தது
இரத்தம் இருந்தது...
ஸெய்த்தூன் இருக்கவில்லை!

எங்கள் சிறுமிகள் யாவரும்
 அவளை அதிகம் நேசிக்கின்றனர்
 அந்தத் தினத்தை பாடக்கொப்பிகளில் கூட
 பதிவுசெய்து வைத்திருக்கின்றனர்.
 மாரி மழையும் - கோடை வெய்யிலும்
 வசந்தத் தென்றலும் - இலையுதிர் திணங்கும்
 மாறி மாறி வரும்.
 ஸெய்த்தூனின் நினைவு மட்டும்
 மாறாமல் இருந்து வரும்
 எமது மக்கள் அவளை
 இதயத்தில் எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள்
 சோகமான ஒரு கவிதையைப் போல!

வெள்ளமும் புயலும் - எந்தக் கொண்டாட்டங்களும்
 எந்த மகிழ்ச்சியும்
 எமது மக்களின் இதயத்தை விட்டு
 ஸெய்த்தூனை அப்புறப்படுத்தி விடாது!
 இனிமேல் ஸெய்த்தூன் திரும்பி வரமாட்டான்
 இளைஞர்கள் எனக்குச் சொன்னார்கள்
 துவக்கு வெடித்த இரவின் மீது-
 இரத்தம் உறைந்த பூமியின் மீது-
 சத்தியம் பண்ணியதாக
 இனிமேல் எந்த ஸெய்த்தூனையும்
 இழப்பதில்லையென்று.

ஒட்டமாவடி அஷ்டர்

கேள்வி, மரணம்

அச்சும் திரளாகி
உயிரொடுங்கும் நள்யாமங்களில்
உலகத்து இருளிடையே
உதிர்ந்து போவது பற்றித்தான்
அவர்களால் பேசமுடிகிறது.

குனல் விழுந்த மெளனங்களிடையே
அவர்களுக்குத் தரப்பட்டிருந்த
சொற்ப அவகாசமும் நழுவிப் போயிற்று.

எங்கோ ஒரு மலையாடவாரத்தில்
பெயர் தெரியாத வணாந்தரத்தில்
கெந்திக் கெந்தி
தள்ளாட்ட நடை போடுகையில்
வழ்வோடு மோதி மோதி
அவர்கள் தோற்றுப் போய்விடக் கூடும்.

இனியென்ன,
அனாதைப் பிணங்கள் சில
கரையொதுங்கும்
அவற்றினது கண்கள் மட்டும்
ஒளியிழந்து நிலைகுத்தி நிற்கும்.

கேப்பதற்கு அந்தக் கண்களிடம்
ஆயிரம் கேள்விகள் இருந்திருக்கும்
காற்று மண்டலத்தில் மெலிதாய் அதிர்ந்து
பின் ஓய்ந்து போகப் போகும்
அந்தக் குரல்கள் பற்றிச் சொல்வதற்குத்தான்
யாருமே இருக்கப் போவதில்லை.

இப்படித்தான்
எதிர்பாராத கணத்தில்
மரணம் அவர்களது முகத்தில்
ஓங்கி அறையும்.

துப்பாக்கிகள் குமந்த எலும்புக் கூடுகளுக்கு
கடுவதற்கு மட்டும் விரல்கள் இருக்கும்.

~ ஸ்ரீராஜ் மஹேஸ்வர்

அவனுக்காய் அழ,

அவன்தன் பெயர்
அவனது ஊர்
அவன் வளர்க்கப்பட்ட சாதி, மதம்,
பிரத்தியேக அங்க லட்சணங்கள் பற்றித்தானும்
அறிதல்கள் எதுவிதவும் இல்லை.

அவன் கொலையுண்டான்.

அகாலத்தின் கொடுங் கரங்கள் அவனின்
இரண்ததை இறுதியாக்கியதன் இப்பால்
அவன் ஆற்றியது பற்றியும்
யாரும் அறிந்தவர்கள் சொல்ல அருகில் இருக்கவற்றில்லை.

அவனது ஒலங்களில்
காது செவிடான வெளவால்கள்- மோதி மாண்டன.
முனகல்களை இனமறிந்த நாய்கள் குருத்துக் கூல்
கம்பின.

அவன் கொல்லப்பட்டான்-
இடமாற்றங்களைத் தடுத்தல் வேண்டியும்.
தோள் களில் குட்டப் படும் வெள் ஸியினுங் கும்
நட்சத்திரங்களுக்காகவுமோ,
புத்தி ஏட்டாக்கும் ஆத்திரத்தாலோ,
வெறிக்கும் மதுவிலோ,
கை தவறி,
குறி தப்பியோ,
இவைகளன்றி-
உள்ளகப் பூசலோ,
துரோகி என்று களையெடுப்பிற்காகவும்,
இனசுக்திகரிப்பு உத்தரவின் பெயரிலோ,
தலைமையின் பணிப்போ,
அது எதுவாயுமிருக்கலாம்-
அவனைக் கொன்று போட்டனர்.

கர்த்தாக்கள் விடயத்தில்
சிலர் அன்னார் என்றனர்,
வேறு சிலர் இல்லை இன்னார் என்றனர்,
இன்னுஞ்சிலரோ அன்னாருமில்லை இன்னாருமில்லை
இனந்தெரியாதோர் என்றனர்.

கருவிகள் பற்றிய கருத்து முரண்களைக் கடுஞ்சு
அது பற்றிய கவனத்தையெல்லாம் கைவிடுவோம்-

துப்பாக்கி அக்கும் யனினின் விழிப்பா

அவனோ அவனோ
குருதி குழியிட்டுக் காய்ந்து உறைய
இரத்தம் போக்கி
சில்லிட்டு விரைத்துக் கிடந்தான்.

இன்னும் இனக்காணப்பாத சடலமாக அவன் கிடந்தான்.

அவன்தன் பெயர்
அவனது ஊர்
அவன் வளர்க்கப்பட்ட சாதி, மதம்
பிரத்தியேக அங்க வட்சணங்கள்
இவைபற்றி எதுவும்
எதுவுமே தெரியாது.
தெரிந்ததெல்லாம்-
அவனுக்காயும் வெஷ்ட்து அழுது பீறிடவும்
யாராவது இருப்பார்கள் என்பது மட்டுமே.

எல்லோர்க்கும் போலவே.

நஷ்டம்
19990708 இரவு 11:30

நன்றி :
பலஸ்தீனக் கவிஞருகள்
எனவே இனி
சமநாடு
துரோகத்தின் தருணம்
மரணத்துள் வாழ்வோம்
எழுச்சிக் குரல்
மீள்பார்வை

அவி உதுமான் என்ற
உயர்ந்த மனிதனை,
போறாளியை -
நமது சமூக விஞ்ஞகைக்கு
அவர் ஆழ்றிய பங்கையும்,
பனிதயையும்
வரலாற்றுக்குக் கையளிக்க
வேண்டியது
நமது கடமை.
அந்த என்கைமே அந்நால்.